PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. birželio 12 d. *

Sujungtose bylose T-57/04 ir T-71/04

Budějovický Budvar, národní podnik, įsteigta České Budějovice (Čekijos Respublika), atstovaujama advokato F. Fajgenbaum,

ieškovė byloje T-57/04,

Anheuser-Busch, Inc., įsteigta Saint Louis, Misūryje (JAV), iš pradžių atstovaujama advokatų V. von Bomhard, A. Renck, A. Pohlmann, D. Ohlgart ir B. Goebel, vėliau – advokatų V. von Bomhard, A. Renck, D. Ohlgart ir B. Goebel,

ieškovė byloje T-71/04,

* Proceso kalba: anglų.

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą A. Folliard-Monguiral ir I. de Medrano Caballero,

atsakovę,

kitos procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalys, įstojusios į bylą Pirmosios instancijos teisme,

Anheuser-Busch, Inc. (byloje T-57/04),

Budějovický Budvar, národní podnik (byloje T-71/04),

dėl 2003 m. gruodžio 3 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (bylos R 1024/2001-2 ir R 1000/2001-2), susijusio su protesto procedūra tarp *Budějovický Budvar, národní podnik* ir *Anheuser-Busch, Inc.*, panaikinimo.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(penktoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Vilaras, teisėjai E. Martins Ribeiro, F. Dehousse, D. Šváby ir K. Jürimäe,

posėdžio sekretorius: I. Natsinas, administratorius,

susipažinęs su 2004 m. vasario 10 d. (byla T-57/04) ir 2004 m. vasario 20 d. (byla T-71/04) Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktais ieškiniais,

susipažinęs su 2004 m. rugsėjo 23 d. Pirmosios instancijos teismo penktosios kolegijos pirmininko nutartimi sujungti šias bylas pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 50 straipsnį, kad būtų kartu vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys bei priimamas sprendimas,

susipažinęs su 2004 m. rugsėjo 27 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktais VRDT atsakymais į ieškinius,

susipažinęs su 2004 m. rugsėjo 28 d. (byla T-71/04) ir 2004 m. rugsėjo 29 d. (byla T-57/04) Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktais įstojusių į bylą šalių atsakymais į ieškinius,

atsižvelgęs į šių bylų perdavimą Pirmosios instancijos teismo penktajai išplėstinei kolegijai ir įvykus 2005 m. spalio 13 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į 2007 m. gegužės 14 d. Nutartį iš naujo pradėti žodinę proceso dalį ir šalių pastabas dėl 2007 m. gegužės 8 d. *Anheuser-Busch, Inc.* pateikto prašymo nepriimti sprendimo byloje T-71/04,

atsižvelgęs į tai, kad žodinė proceso dalis buvo baigta 2007 m. gegužės 24 dieną,

priima šį

Sprendimą

Teisės aktai

I — *Tarptautinė teisė*

1 1958 m. spalio 31 d. Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų apsaugos ir jų tarptautinės registracijos (toliau – Lisabonos susitarimas), peržiūrėto Stokholme 1967 m. liepos 14 d. ir iš dalies pakeisto 1979 m. rugsėjo 28 d., 1–5 straipsniai nurodo:

„1 straipsnis

1. Valstybės, kurioms taikomas šis susitarimas, Sąjungos viduje sudaro atskirą Sąjungą, skirtą pramoninės nuosavybės apsaugai.

2. Jos įsipareigoja saugoti savo teritorijose pagal šį susitarimą kitų atskiros Sąjungos valstybių prekių kilmės vietos nuorodas, pripažintas ir saugomas kilmės valstybėje ir registruotas Tarptautiniame intelektinės nuosavybės biure <...>, kuris nurodytas konvencijoje dėl Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos įsteigimo <...>

2 straipsnis

1. Šiame susitarime kilmės vietos nuoroda yra šalies, regiono ar vietovės geografinis pavadinimas, skirtas apibūdinti iš ten kildinamus produktus, kurių kokybė ar savybės yra iš esmės arba išimtinai sietinos su tam tikra geografine aplinka su jai būdingais gamtos ir žmogaus veiklos veiksniais.

2. Kilmės šalis yra ta šalis, kurios pavadinimas, arba šalis, kurioje yra regionas arba vietovė, kurių pavadinimas sudaro kilmės vietos nuorodą, dėl kurios produktas yra žinomas.

3 straipsnis

Apsauga užtikrinama nuo bet kokio neleistino naudojimo ar imitavimo, net ir tuo atveju, jeigu yra nurodoma tikroji produkto kilmė arba jeigu nuoroda yra išversta, arba prie jos rašomi tokie žodžiai kaip „rūšis“, „tipas“, „metodas“, „imitacija“ ar panašūs.

4 straipsnis

Šio susitarimo nuostatos jokiu būdu nepanaikina apsaugos, kuri kiekvienoje atskiros Sąjungos valstybėje jau taikoma kilmės vietos nuorodoms pagal kitus tarptautinius

dokumentus, pavyzdžiui, 1883 m. kovo 20 d. Paryžiaus konvenciją dėl pramoninės nuosavybės apsaugos ir jos vėlesnius pakeitimus, 1891 m. balandžio 14 d. Madrido susitarimą dėl bausmių už neteisingas ar apgaulingas kilmės nuorodas ant produktų ir jo vėlesnius pakeitimus, arba pagal nacionalinės teisės aktus ar teismų praktiką.

5 straipsnis

1. Kilmės vietos nuorodos registruojamos Tarptautiniame biure, atskiros Sąjungos valstybių administracinių institucijų prašymu, fizinių arba juridinių, viešųjų arba privačiųjų asmenų, kurie pagal jų nacionalinės teisės aktus yra teisės naudoti šias nuorodas savininkai, vardu.

2. Tarptautinis biuras nevėluodamas praneša apie registracijas atskiros Sąjungos skirtingų valstybių administracinėms institucijoms ir paskelbia apie jas periodiniame rinkinyje.

3. Valstybių administracinės institucijos gali pareikšti, kad jos negali užtikrinti kilmės vietos nuorodos, apie kurios registraciją joms buvo pranešta, apsaugos; apie jų pareiškimus Tarptautiniam biurui turi būti pranešta, nurodant pagrindus, per vienerius metus nuo pranešimo apie registraciją gavimo; toks pareiškimas negali pažeisti atitinkamoje šalyje kitų nuorodos apsaugos formų, į kurias nuorodos savininkas turi teisę pagal 4 straipsnį.

<...>“ (Neoficialus vertimas)

2 2002 m. balandžio 1 d. įsigaliojusio Lisabonos susitarimo įgyvendinimo reglamento 9 ir 16 taisyklės numato:

„9 taisyklė

Pareiškimas apie atsisakymą registruoti

1. Visus pareiškimus apie atsisakymą registruoti Tarptautiniam biurui pateikia Susitariančiosios Šalies kompetentinga administracinė institucija, kuriai buvo nurodyta atsisakyti registruoti; šie pareiškimai turi būti pasirašyti minėtos administracinės institucijos.

<...>

16 taisyklė

Registracijos pripažinimas negaliojančios

1. Kai tarptautinė registracija pripažįstama negaliojanti Susitariančioje Valstybėje ir kai registracijos pripažinimas negaliojančios nebegali būti apskundžiamas, šios Susitariančiosios Valstybės kompetentinga administracinė institucija apie minėtą registracijos pripažinimą negaliojančios praneša Tarptautiniam biurui. <...>“ (Neoficialus vertimas)

II — *Bendrijos teisė*

3 Pataisyto 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1), galiojusio faktinių aplinkybių atsiradimo momentu, 8 ir 43 straipsniai suformuluoti taip:

„8 straipsnis

Santykiniai atsisakymo registruoti prekių ženklą pagrindai

1. Ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, neregistruojamas:

a) jeigu jis yra tapatus ankstesniam prekių ženklui, o prekės ar paslaugos, kurioms prašoma jį įregistruoti, yra tapačios prekėms ar paslaugoms, kurioms ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas;

b) jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas; suklaidinimo galimybė apima ir galimybę sieti su ankstesniu prekių ženklu.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti „ankstesni prekių ženklai“ reiškia:

a) tokius prekių ženklus, kurių įregistravimo paraiškos padavimo data yra ankstesnė už Bendrijos prekių ženklo įregistravimo paraiškos padavimo datą, prireikus atsižvelgiant į šiems prekių ženklams prašomus suteikti prioritetus:

<...>

iii) prekių ženklus, įregistruotus pagal valstybėje narėje galiojančius tarptautinius susitarimus;

<...>

4. Neregistruoto prekių ženklo arba kito prekyboje naudojamo didesnę negu vietinę reikšmę turinčio žymens savininkui užprotestavus, pareikštas registruoti prekių ženklas neregistruojamas, kai ir jeigu pagal to žymens naudojimą reglamentuojančius valstybės narės įstatymus:

a) teisės į tą žymenį buvo įgytos iki paraiškos įregistruoti Bendrijos prekių ženklą padavimo dienos arba iki prašymo suteikti prioritetą paraiškai įregistruoti Bendrijos prekių ženklą pateikimo dienos;

b) tas žymuo jo savininkui suteikia teisę uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą.

<...>

43 straipsnis

Protesto nagrinėjimas

<...>

2. Pareiškėjo prašymu padavęs protestą ankstesnio Bendrijos prekių ženklo savininkas turi pateikti įrodymus, kad penkerius metus iki paraiškos Bendrijos prekių ženklui paskelbimo ankstesnis Bendrijos prekių ženklas Bendrijoje iš tikrųjų buvo naudojamas žymint prekes ar paslaugas, kurioms jis įregistruotas ir kurias savininkas mini pagrįsdamas protestą, arba kad buvo rimtų priežasčių ženklo nenaudoti, jeigu tą dieną ankstesnis Bendrijos prekių ženklas yra buvęs registruotas ne mažiau kaip penkerius metus. Nepateikus tai patvirtinančių įrodymų, protestas atmetamas. Jeigu ankstesnis Bendrijos prekių ženklas buvo naudojamas žymint tiktai dalį prekių ar paslaugų, kurioms jis yra įregistruotas, nagrinėjant protestą prekių ženklas laikomas įregistruotu tiktai tai prekių ar paslaugų daliai.

3. Šio straipsnio 2 dalies nuostatos taikomos 8 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytiems ankstesniems nacionaliniams prekių ženklams naudojimą valstybėje narėje, kurioje ankstesnis nacionalinis prekių ženklas yra saugomas, pakeičiant naudojimu Bendrijoje.

<...>“

4 Pataisyto ir faktinių aplinkybių atsiradimo momentu galiojusio 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Reglamentą Nr. 40/94 (OL L 303, p. 1), 22 taisyklė numato:

„22 taisyklė

Ženklo naudojimo įrodymas

1. Jei pagal Reglamento 43 straipsnio 2 ar 3 dalį protestą padavusi šalis turi pateikti ženklo naudojimo įrodymus arba nurodyti atitinkamus nenaudojimo motyvus, (VRDT) paragina ją per (VRDT) nustatytą terminą pateikti reikalaujamus įrodymus.

Jei protestą padavusi šalis tokių įrodymų iki termino pabaigos nepateikia, (VRDT) protestą atmeta.

2. Naudojimo įrodinėjimui reikalingus nurodymus ir įrodymus sudaro duomenys apie protestuojamo prekės ženklo naudojimo prekėms ir paslaugoms, kurioms žymėti jis buvo įregistruotas ir kuriomis grindžiamas protestas, vietą, laiką, apimtį bei pobūdį ir šiuos duomenis patvirtinantys dokumentai pagal šios taisyklės 3 dalį.

3. Įrodymus paprastai sudaro pateikiami patvirtinantys dokumentai ir daiktai, pavyzdžiui, pakuotės, etiketės, kainoraščiai, katalogai, sąskaitos faktūros, fotografijos, laikraščių skelbimai ir raštiški pareiškimai, kaip nurodyta Reglamento 76 straipsnio 1 dalies f punkte.

<...>“

III — *Nacionalinė teisė*

5 Prancūzijos žemės ūkio kodekso (toliau – Žemės ūkio kodeksas) L. 641-2 straipsnis, galiojęs faktinių aplinkybių atsiradimo momentu, nurodo:

„Neperdirbti arba perdirbti žemės ūkio arba maisto produktai gali turėti išimtinę registruotą kilmės vietos nuorodą. Jiems netaikomos Vartotojų kodekso L. 115-2–L. 115-4 straipsnių ir L. 115-8–L. 115-15 straipsnių nuostatos.

Toliau nustatytomis sąlygomis šie produktai gali turėti registruotą kilmės vietos nuorodą, jeigu jie atitinka Vartotojų kodekso L. 115-1 straipsnio nuostatas, tinkamai nustatytas jų žinomumas ir jie yra leidimų išdavimo procedūros objektas.

Registruota kilmės vietos nuoroda niekada negali būti laikoma bendrine ir tapti visuomenės nuosavybe.

Geografinis pavadinimas, kuris sudaro kilmės vietos nuorodą, arba bet kuri kita jį primenanti nuoroda negali būti naudojama jokiam panašiam produktui, nepažeidžiant 1990 m. liepos 6 d. galiojusių įstatymų ar kitų teisės aktų, nei jokiam kitam produktui ar paslaugai, kai tokiu naudojimu siekiama neteisėtai pasinaudoti kilmės vietos nuorodos žinomumu arba jį susilpninti.

L. 641-24 straipsnyje nurodytos kilmės vietos nuorodos aukščiausios kokybės vynui iš konkrečių vynuogynų ir tos, kurios 1990 m. liepos 1 d. galioja užjūrio teritorijose, išlaiko savo statusą.“ (Neoficialus vertimas)

6 Prancūzijos vartotojų kodekso (toliau – Vartotojų kodeksas) L. 115-5 straipsnis, galiojęs faktinių aplinkybių atsiradimo momentu, nurodo:

„Registruotos kilmės vietos nuorodos suteikimo procedūra apibrėžiama toliau pateikiamame Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnyje <...>“ (Neoficialus vertimas)

7 Prancūzijos Intelektinės nuosavybės kodekso (toliau – Intelektinės nuosavybės kodeksas) L. 711-3 ir L. 711-4 straipsniai, galioję faktinių aplinkybių atsiradimo momentu, suformuluoti taip:

„L. 711-3 straipsnis

Kaip prekių ženklas arba prekių ženklo elementas negali būti registruojamas žymuo:

a) draudžiamas pagal pataisytos 1883 m. kovo 20 d. Paryžiaus konvencijos dėl pramoninės nuosavybės apsaugos 6b straipsnį arba pagal Pasaulio prekybos organizacijos steigimo sutarties 1C priedo 23 straipsnio 2 dalį;

b) prieštaraujantis viešajai tvarkai arba nusistovėjusiems moralės principams, arba kurio naudojimą draudžia teisės aktai;

c) galintis suklaidinti visuomenę dėl, pavyzdžiui, prekių ar paslaugų rūšies, kokybės ar geografinės kilmės.

L. 711-4 straipsnis

Kaip prekių ženklas negali būti registruojamas žymuo, pažeidžiantis ankstesnes teises į

a) įregistruotą ankstesnį prekių ženklą arba plačiai žinomą prekių ženklą Paryžiaus konvencijos dėl pramoninės nuosavybės apsaugos 6a straipsnio prasme;

b) įmonės pavadinimą arba įmonės ženklą, jeigu yra galimybė suklaidinti visuomenę;

c) komercinį pavadinimą arba komercinį ženklą, žinomą visoje valstybės teritorijoje, jei yra galimybė suklaidinti visuomenę;

d) saugomą kilmės vietos nuorodą;

e) autorių teises;

f) teises, išplaukiančias iš saugomo pramoninio dizaino;

g) trečiojo asmens neturtines teises į jo pavardę, pseudonimą arba atvaizdą;

h) teritorinio vieneto pavadinimą, atvaizdą arba gerą vardą.“ (Neoficialus vertimas)

Ginčo aplinkybės

I — *Anheuser-Busch pateikta Bendrijos prekių ženklo paraiška*

8 1996 m. balandžio 1 d. *Anheuser-Busch, Inc.*, remdamasi Reglamentu Nr. 40/94, pateikė VRDT paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

9 Ši paraiška buvo pateikta dėl tokio vaizdinio prekių ženklo:

10 Prekės, kurioms buvo prašoma įregistruoti vaizdinį prekių ženklą, priskiriamos peržiūrėtos ir pataisytos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 16, 21, 25, 30 ir 32 klasėms, ir pagal kiekvieną iš šių klasių atitinka tokį aprašymą:

— 16 klasė: „Popierius, kartonas ir jų gaminiai (priskirti 16 klasei); spaudiniai; įrišimo medžiagos; raštinės reikmenys; raštinės ir buitinės lipniosios medžiagos; mokomoji medžiaga ir vaizdinės priemonės (išskyrus aparatūrą); plastikinės pakavimo medžiagos (priskirtos 16 klasei); lošiamosios kortos“,

— 21 klasė: „Namų apyvokos arba virtuvės reikmenys ir indai (išskyrus brangiųjų metalų arba jais padengtus); šukos ir kempinės; šepečiai (išskyrus teptukus); šepečių medžiagos; valymo reikmenys; neapdirbtas arba iš dalies apdirbtas stiklas (išskyrus statybinį); stiklo, porceliano ir keramikos gaminiai (priskirti 21 klasei)“,

— 25 klasė: „Drabužiai, apranga, avalynė, galvos apdangalai“,

— 30 klasė: „Miltai ir grūdų produktai, duona, pyragas ir konditerijos gaminiai; ledai; medus, melasos sirupas; mielės, kepimo milteliai; garstyčios; actas, padažai; prieskoniai; ledas; jeigu priskiriami 30 klasei“,

— 32 klasė: „Alus, šviesus alus, porteris, alkoholiniai ir gaivieji gėrimai su salyklu“.

11 1997 m. gruodžio 1 d. paraiška įregistruoti vaizdinį Bendrijos prekių ženklą buvo paskelbta *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 31/97.

II — *Protestas, pareikštas dėl Bendrijos prekių ženklo paraiškos*

12 1998 m. vasario 27 d. Čekijos Respublikoje įsteigta bendrovė *Budějovický Budvar, národní podnik* (toliau – *Budvar*), remdamasi Reglamento Nr. 40/94 42 straipsniu, pateikė protestą dėl visų paraiškoje įregistruoti nurodytų prekių.

13 Grįsdama protestą *Budvar* pirmiausia rėmėsi Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta galimybe supainioti prašomą įregistruoti vaizdinį prekių ženklą ir ankstesnius tarptautinius prekių ženklus, kurių savininkė ji yra, t. y.:

— žodinį tarptautinį prekių ženklą BUDWEISER (R 238 203), pirmiausia 1960 m. gruodžio 5 d. įregistruotą „visų rūšių alui“, apsaugotą Vokietijoje, Austrijoje, Beniliukse ir Italijoje,

— vaizdinį tarptautinį prekių ženklą (R 342 157), pirmiausia 1968 m. sausio 26 d. įregistruotą „visų rūšių alui“, apsaugotą Vokietijoje, Austrijoje, Beniliukse, Prancūzijoje ir Italijoje, kuris atrodo taip:

14 1999 m. vasario 3 d. *Anheuser-Busch* paprašė *Budvar* pateikti savo tarptautinių prekių ženklų naudojimo įrodymą pagal Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 dalį. 1999 m. balandžio 7 d. VRDT protestų skyrius paprašė *Budvar* pateikti tokį įrodymą per du mėnesius, t. y. vėliausiai 1999 m. birželio 7 dieną. *Budvar* prašymu šis terminas buvo pratęstas iki 1999 m. rugsėjo 7 dienos.

15 1999 m. rugsėjo 7 d. *Budvar* pateikė 1996 m. ir 1997 m. aštuoniuose žurnaluose pasirodžiusių reklamų kopijas bei 10 sąskaitų faktūrų, išrašytų 1993–1997 m., kad įrodytų žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER R 238 203 naudojimą Vokietijoje. Be to, *Budvar* pateikė 1996 m. ir 1998 m. šešiuose žurnaluose pasirodžiusių reklamų kopijas bei 10 sąskaitų faktūrų, išrašytų 1993–1997 m., kad įrodytų žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER R 238 203 naudojimą Austrijoje.

16 Kad pagrįstų savo protestą, *Budvar*, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalimi, nurodė, antra, 1967 m. lapkričio 22 d. pagal Lisabonos susitarimą Pasaulinėje intelektinės nuosavybės organizacijoje (PINO) alui įregistruotas keturias kilmės vietos nuorodas. Kalbama apie šias kilmės vietos nuorodas:

— kilmės vietos nuoroda Nr. 49: ČESKOBUDĚJOVICKÉ PIVO (BUDWEISER BIER pagal registracijos redakciją vokiečių kalba),

— kilmės vietos nuoroda Nr. 50: BUDĚJOVICKÉ PIVO – BUDVAR (BUDWEISER BIER – BUDVAR pagal registracijos redakciją vokiečių kalba),

— kilmės vietos nuoroda Nr. 51: BUDĚJOVICKÝ BUDVAR (BUDWEISER BUDVAR pagal registracijos redakciją vokiečių kalba),

— kilmės vietos nuoroda Nr. 52: BUDĚJOVICKÉ PIVO (BUDWEISER BIER pagal registracijos redakciją vokiečių kalba).

17 Remdamasi šiomis registracijomis *Budvar* tvirtino, kad aptariamoms kilmės vietos nuorodoms taikoma apsauga, ypač Prancūzijos teritorijoje, todėl šiuo atžvilgiu jos pateisina protestą, grindžiamą Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalimi.

III — *Protestų skyriaus sprendimas*

18 2001 m. spalio 8 d. Sprendimu Nr. 2412/2001 Protestų skyrius:

— atmetė tą protesto, pareikšto dėl prašomo įregistruoti vaizdinio prekių ženklo, dalį, kuri grindžiama Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalimi ir 16 punkte nurodytomis keturiomis kilmės vietos nuorodomis,

— patenkino tą protesto, pareikšto dėl prašomo įregistruoti vaizdinio prekių ženklo 32 klasės prekėms („Alus, šviesus alus, porteris, alkoholiniai ir gaivieji gėrimai su salyklu"), dalį, kuri grindžiama Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktu ir žodiniu tarptautiniu prekių ženklu BUDWEISER R 238 203.

19 Dėl protesto, grindžiamo Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalimi, atmetimo Protestų skyrius iš esmės nurodė, kad nebuvo įrodytas kilmės vietos nuorodų naudojimas Prancūzijoje ir Portugalijoje – grindžiant protestą buvo nurodytos Prancūzijoje ir Portugalijoje galiojančios teisės – ir kad todėl nebuvo įrodyta, jog teisės, įgytos kilmės vietos nuorodų pagrindu, buvo ne tik vietinės reikšmės Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies prasme. Dėl Italijos – kadangi kilmės vietos nuorodų naudojimas šioje teritorijoje buvo įrodytas – Protestų skyrius padarė išvadą, jog įrodymas dėl Italijos teisės aktų suteikiamos apsaugos aptariamoms kilmės vietos nuorodoms nebuvo pateiktas nepanašių prekių atžvilgiu.

20 Dėl protesto, grindžiamo Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1dalies b punktu, patenkinimo iš dalies Protestų skyrius nurodė, kad įrodymai dėl žodinio tarptautinio

prekių ženklo BUDWEISER R 238 203 ir vaizdinio tarptautinio prekių ženklo R 342 157 naudojimo iš tikrųjų buvo pateikti Vokietijos, Austrijos, Beniliukso ir Italijos atžvilgiu. Be to, dėl procedūros ekonomiškumo Protestų skyrius pirmiausia nagrinėjo žodinį tarptautinį prekių ženklą BUDWEISER R 238 203. Kadangi šio prekių ženklo registracija aiškiai galiojo Vokietijoje ir Austrijoje, Protestų skyrius nagrinėdamas apsiribojo šiomis dviem valstybėmis narėmis. Protestų skyrius tvirtino, kad 32 klasei priklausančios prekės, kurioms skirtas prašomas įregistruoti vaizdinis prekių ženklas („Alus, šviesus alus, porteris, alkoholiniai ir gaivieji gėrimai su salyklu"), yra tapačios prekėms, kurioms skirtas žodinis tarptautinis prekių ženklas BUDWEISER R 238 203. Jis tvirtino, kad dėl prašomo įregistruoti vaizdinio prekių ženklo ir žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER R 238 203 nurodyto fonetinio ir konceptulaus tapatumo bei prekių tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę Vokietijoje ir Austrijoje 32 klasei priklausančių prekių atžvilgiu. Tačiau jis manė, kad 16, 21, 25 ir 30 klasėms priklausančios prekės, kurioms skirtas prašomas įregistruotas vaizdinis prekių ženklas, ir prekės, kurioms skirti ankstesni prekių ženklai, nėra panašios, ir kad todėl nėra galimybės jų supainioti.

IV — *VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimai*

21 2001 m. lapkričio 27 d. *Anheuser-Busch* pateikė apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo dėl to, kad šiuo sprendimu buvo patenkintas protestas, grindžiamas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktu, 32 klasei priskiriamų prekių atžvilgiu.

22 2001 m. gruodžio 10 d. *Budvar* pateikė apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo dėl to, kad protestas buvo atmestas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies atžvilgiu dėl 16, 21, 25, 30 ir 32 klasėms priskiriamų prekių.

23 Savo apeliaciniame skunde *Budvar* neginčijo protesto, grindžiamo Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktu, atmetimo iš dalies 16, 21, 25 ir 30 klasėms priskiriamų prekių atžvilgiu.

24 2003 m. gruodžio 3 d. Sprendimu (bylos R 1000/2001-2 ir R 1024/2001-2, toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT antroji apeliacinė taryba atmetė *Budvar* ir *Anheuser-Busch* apeliacijas dėl Protestų skyriaus sprendimo.

25 Dėl *Anheuser-Busch* apeliacijos Apeliacinė taryba manė, kad Protestų skyrius nesuklydo nurodydamas, jog įrodymas buvo pateiktas dėl žodinio tarptautinio prekių ženklo BUDWEISER R 238 203 naudojimo iš tikrųjų Vokietijoje ir Austrijoje. Be to, Apeliacinė taryba nurodė, kad Vokietijoje ir Austrijoje yra galimybė supainioti prašomą įregistruoti vaizdinį prekių ženklą ir žodinį tarptautinį prekių ženklą BUDWEISER R 238 203 32 klasei priskiriamų prekių atžvilgiu dėl to, jog, pirma, prašomo įregistruoti vaizdinio prekių ženklo labiausiai dominuojantis požymis yra tapatus ankstesniam žodiniam prekių ženklui ir, antra, nagrinėjamos prekės yra tapačios.

26 Dėl *Budvar* apeliacijos Apeliacinė taryba pirmiausia manė, kad ji yra nepriimtina 32 klasei priskiriamų prekių atžvilgiu, nes *Budvar* šiuo klausimu laimėjo pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą.

27 Iš esmės dėl prekių ženklo paraiškoje nurodytų 16, 21, 25 ir 30 klasėms priskiriamų prekių ir Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalimi grindžiamo protesto, paremto kilmės vietos nuorodomis, Apeliacinė taryba pirmiausia manė, jog *Budvar* pateiktų

įrodymų nepakanka patvirtinti, kad Italijos ir Portugalijos teisės aktai suteikia apsaugą nagrinėjamoms kilmės vietos nuorodoms.

28 Be to, priešingai nei nurodė Protestų skyrius, Apeliacinė taryba manė, jog įrodymas, kad teisių, įgytų kilmės vietos nuorodų forma, apimtis yra ne tik vietinės reikšmės Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies prasme, Prancūzijos atžvilgiu jau buvo pateiktas per kitas procedūras. Todėl, priešingai nei nusprendė Protestų skyrius, Apeliacinės tarybos nuomone, *Budvar* neturėjo iš naujo įrodyti šių faktinių aplinkybių.

29 Todėl, Apeliacinės tarybos nuomone, kilo vienintelis klausimas: ar Prancūzijos teisės aktai suteikė apsaugą nagrinėjamoms kilmės vietos nuorodoms. Prekių, priklausančių 16, 21, 25 ir 30 klasėms, atžvilgiu į šį klausimą ji atsakė nurodydama, kad pagal Lisabonos susitarimą įregistruotos kilmės vietos nuorodos Prancūzijoje saugomos pagal Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnį, nurodantį: „Geografinis pavadinimas, kuris sudaro kilmės vietos nuorodą, arba bet kuri kita jį primenanti nuoroda negali būti naudojama jokiam panašiam produktui <...> nei jokiam kitam produktui ar paslaugai, kai tokiu naudojimu siekiama neteisėtai pasinaudoti kilmės vietos nuorodos žinomumu arba jį susilpninti“. Apeliacinė taryba pridūrė, kad kadangi prekės, nurodytos Bendrijos prekių ženklo paraiškoje, skiriasi nuo prekių, kurioms skirtos nagrinėjamos kilmės vietos nuorodos, reikia patikrinti, ar prašomo įregistruoti vaizdinio prekių ženklo naudojimas Prancūzijoje galėjo pakeisti arba susilpninti minėtų kilmės vietos nuorodų žinomumą. Šiuo atžvilgiu Apeliacinė taryba patikslino, kad žinomumas negali būti pakeistas arba sumažintas, jeigu jo nėra, ir kad *Budvar* nepateikė jokio įrodymo, patvirtinančio, jog nagrinėjamos kilmės vietos nuorodos žinomos Prancūzijoje. Apeliacinė taryba tvirtino, kad toks žinomumas negali būti preziumuojamas ir kad *Budvar* nepavyko įrodyti, kaip kilmės vietos nuorodų žinomumas, darant prielaidą, kad jis yra, gali būti pakeistas arba sumažintas, jeigu *Anheuser-Busch* būtų leista naudoti vaizdinį prekių ženklą, kuriame yra žodis „Budweiser“, paraiškoje nurodytoms 16, 21, 25 ir 30 klasių prekėms.

Šalių reikalavimai

I — *Byla* T-57/04

30 *Budvar* Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti 2003 m. gruodžio 3 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimą, priimtą byloje R 1024/2001-2,

— atmesti 1996 m. balandžio 1 d. bendrovės *Anheuser-Busch* vardu pateiktą paraišką įregistruoti 16, 21, 25 ir 31 klasių prekėms,

— perduoti Pirmosios instancijos teismo sprendimą VRDT,

— priteisti iš *Anheuser-Busch* bylinėjimosi išlaidas.

31 VRDT ir *Anheuser-Busch* Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš *Budvar* bylinėjimosi išlaidas.

II — *Byla* T-71/04

32 *Anheuser-Busch* Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti 2003 m. gruodžio 3 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimą, priimtą byloje R 1000/2001-2, tiek, kiek juo atmetama prekių ženklo paraiška 32 klasei priskiriamoms prekėms,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

33 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti visą ieškinį,

— priteisti iš *Anheuser-Busch* bylinėjimosi išlaidas.

34 *Budvar* Pirmosios instancijos teismo prašo:

— pripažinti *Anheuser-Busch* ieškinį nepriimtiną,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, patvirtinti *Anheuser-Busch* ginčijamą sprendimą,

— nurodyti perduoti Pirmosios instancijos teismo sprendimą VRDT,

— priteisti iš *Anheuser-Busch* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

I — *Byla* T-57/04

35 Pirmiausia reikia nurodyti, kad *Budvar* ieškiniu, pateiktu Pirmosios instancijos teismui, siekiama užginčyti ginčijamą sprendimą dėl to, kad juo buvo atmestas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalimi grindžiamas protestas 16, 21, 25 ir 30 klasėms priskiriamų prekių atžvilgiu.

36 *Budvar* ieškiniu, pateiktu Pirmosios instancijos teismui, nesiekiama užginčyti ginčijamo sprendimo dėl to, kad jame nurodoma, jog apeliacija, pateikta Apeliacinei tarybai, yra nepriimtina 32 klasei priskiriamų prekių atžvilgių.

37 Be to, teikia konstatuoti, kad savo ieškinyje *Budvar* klaidingai nurodo 31 klasę, kuri nesusijusi su nagrinėjama vaizdinio prekių ženklo paraiška.

A — *Dėl antrojo Budvar reikalavimo priimtinumo*

38 Reikia nurodyti, kad antruoju reikalavimu „atmesti 1996 m. balandžio 1 d. bendrovės *Anheuser-Busch* vardu pateiktą paraišką įregistruoti 16, 21, 25 ir 31 klasių prekėms“ *Budvar* Pirmosios instancijos teismo iš esmės prašo nurodyti VRDT atsisakyti registruoti prašomą vaizdinį prekių ženklą (žr. šiuo klausimu 2002 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Institut für Lernsysteme prieš VRDT – Educational Services (ELS)*, T-388/00, Rink. p. II-4301, 18 punktą ir 2005 m. kovo 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Osotspa prieš VRDT – Distribution & Marketing (Hai)*, T-33/03, Rink. p. II-763, 14 punktą).

39 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 dalį reikalaujama, kad VRDT imtųsi Bendrijų teismų sprendimams vykdyti būtinų priemonių. Todėl Pirmosios instancijos teismas neturi pateikti nurodymų VRDT (2001 m. sausio 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld prieš VRDT (Giroform)*, T-331/99, Rink. p. II-433, 33 punktas; 2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Eurocool Logistik prieš VRDT (EUROCOOL)*, T-34/00, Rink. p. II-683, 12 punktas ir 38 punkte minėto sprendimo *ELS* 19 punktas).

40 Todėl *Budvar* antrasis reikalavimas yra nepriimtinas.

B — *Dėl esmės*

41 *Budvar* ieškinys grindžiamas vieninteliu pagrindu dėl Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies pažeidimo.

42 Pirmiausia *Budvar* primena tvarką, kuri taikoma kilmės vietos nuorodų apsaugai pagal Prancūzijos teisę.

43 *Budvar* nurodo, kad kilmės vietos nuorodos tikslas yra susieti prekę su geografiniu pavadinimu, užtikrinančiu jos kilmę ir savybes, siekiant apsaugoti šios prekės vartotoją ir gamintoją nuo neleistino naudojimo. Šis tikslas pateisina tai, kad tekstai, numatantys kilmės vietos nuorodų apsaugą Prancūzijoje, yra tiek Intelektinės nuosavybės kodekse, tiek ir Žemės ūkio kodekse, ir jie abu pateikia nuorodą į Vartotojų kodeksą. *Budvar* taip pat pažymi, kad kilmės vietos nuoroda apibrėžiama dekrete, kuriame apribojama gamybos geografinė sritis ir nustatomos šios gamybos ir prekės patvirtinimo sąlygos.

44 Be to, *Budvar* patikslina, kad kilmės vietos nuorodoms taikomas viešosios tvarkos statusas bei visiška apsauga ir kad pagal Prancūzijos teisę kilmės vietos nuorodos turi pirmumą prekių ženklų atžvilgiu. Šis pirmumas pasireiškia visišku draudimu pateikti paraišką registruoti prekių ženklą, galintį pakenkti kilmės vietos nuorodai, taip pat draudimu naudoti bet kokį žymenį, kuris, perimdamas šią kilmės vietos nuorodą sudarantį geografinį pavadinimą, gali jai pakenkti. Šiuo atžvilgiu *Budvar* pažymi, pirma, kad Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnis nurodo, jog „registruota kilmės vietos nuoroda niekada negali būti laikoma bendrine ir tapti visuomenės nuosavybe", antra, kad kilmės vietos nuoroda iš esmės yra originalios prekės, pagamintos konkrečioje vietoje, apibūdinimas ir, trečia, kad, priešingai nei nenaudojamas prekių ženklas, kilmės vietos nuoroda negali nuvertėti.

45 *Budvar* iš to daro išvadą, kad prekių ženklo registracija neįmanoma, kai jis gali pakenkti Prancūzijoje saugomai kilmės vietos nuorodai, neatsižvelgiant į prekes ar paslaugas, kurioms ši paraiška įregistruoti yra pateikta. Todėl kilmės vietos nuorodos negali perimti jokia kita tapati, panaši ar skirtinga prekė.

46 Atsižvelgdama į šias aplinkybes *Budvar* tvirtina, kad Apeliacinė taryba padarė dvi klaidas.

47 Pirmoje dalyje *Budvar* tvirtina, kad Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnis buvo netaikytinas ir kad siekdama įvertinti, ar žymuo, kurį sudaro saugomą kilmės vietos nuorodą sudarantis geografinis pavadinimas, gali būti registruojamas kaip prekių ženklas, Apeliacinė taryba turėjo remtis Intelektinės nuosavybės L. 711-3 ir L. 711-4 straipsniais.

48 Subsidiariai antroje dalyje *Budvar* teigia, kad Apeliacinė taryba bet kuriuo atveju klaidingai taikė Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnį.

49 Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad šalių argumentai susiję su tuo, ar Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa gali būti taikoma šioje byloje.

1. Dėl pirmos dalies, susijusios su Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos netaikomumu

a) Šalių argumentai

Budvar argumentai

50 Primindama Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies formuluotę *Budvar* nurodo, kad neginčijama, jog Prancūzijos teisės aktai leidžia kilmės vietos nuorodos savininkui uždrausti registruoti ir naudoti vėlesnį prekių ženklą pagal Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnį ir Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnį.

51 Tačiau šiuo atveju kaip prekių ženklą prašoma įregistruoti pavadinimą „Budweiser“, nes dėl tokio prekių ženklo naudojimo ginčų nekyla.

52 Todėl *Budvar* nurodo Intelektinės nuosavybės L. 711-3 ir L. 711-4 straipsnius, kuriuose įtvirtinami pagrindai, pateisinantys atsisakymą registruoti prekių ženklą.

53 Remdamasi Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnio d punktu, kuris numato, kad „kaip prekių ženklas negali būti registruojamas žymuo, pažeidžiantis ankstesnes teises į <...> registruotą kilmės vietos nuorodą", *Budvar* tvirtina, kad teisės naudoti kilmės vietos nuorodą savininkui gali pavykti pripažinti negaliojantį arba uždrausti naudoti prekių ženklą, kuriame atkartojama arba imituojama minėta kilmės vietos nuoroda.

54 Be to, *Budvar* patikslina, kad kilmės vietos nuorodų atveju kalbama apie ankstesnes teises, kurios sudaro kliūtį prekių ženklo galiojimui, nesant būtinybės įrodyti galimybės supainioti arba prekių panašumo, priešingai nei reikalaujama įmonių pavadinimų arba įmonės ženklų, komercinių ženklų arba komercinių pavadinimų bei ankstesnių prekių ženklų atveju. Šiuo klausimu *Budvar* nurodo Intelektinės nuosavybės kodekso L. 716-1, L. 713-2 ir L. 713-3 straipsnius. Taigi remiantis Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsniu reikia manyti, kad žymuo, atkartojantis kilmės vietos nuorodą, negali būti įregistruotas kaip prekių ženklas, nesant būtinybės atsižvelgti nei į minėtos kilmės vietos nuorodos žinomumą, egzistuojantį *per definitionem*, nei į prekes, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas.

55 Be kita ko, *Budvar* priduria, kad atsisakyti registruoti prekių ženklą galima ir dėl prieštaravimo viešajai tvarkai pagal Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-3 straipsnio b punktą, kuriame nurodoma, kad „kaip prekių ženklas arba prekių ženklo elementas negali būti registruojamas žymuo <...> prieštaraujantis viešajai tvarkai arba nusistovėjusiems moralės principams, arba kurio naudojimą draudžia teisės aktai". *Budvar* nuomone, kadangi kilmės vietos nuorodos priskyrimas viešajai tvarkai jau buvo įrodytas, remiantis šiuo pagrindu turi būti atmetama kiekviena paraiška įregistruoti prekių ženklą, galintį pakenkti kilmės vietos nuorodai. *Budvar* labiausiai remiasi 1990 m. vasario 15 d. *Cour d'appel de Paris* sprendimu, kuriame

šis teismas manė, jog viešoji tvarka turi būti suprantama kaip nurodanti ekonomiką reglamentuojančių teisės aktų imperatyvius reikalavimus, skirtus vartotojo apsaugai, ir 1993 m. spalio 26 d. Prancūzijos *Cour de cassation* sprendimu, nustatančiu viešosios tvarkos apsaugą kilmės vietos nuorodoms „Fourme d'Ambert" ir „Fourme de Montbrison".

56 Galiausiai *Budvar* teigia, kad Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-3 straipsnio c punktas draudžia registruoti ir bet kokį klaidinantį žymenį, šiuo atžvilgiu nurodydamas, jog „kaip prekių ženklas arba prekių ženklo elementas negali būti registruojamas žymuo <...> galintis suklaidinti visuomenę dėl, pavyzdžiui, prekių ar paslaugų rūšies, kokybės ar geografinės kilmės". Taigi, *Budvar* nuomone, 16, 21, 25 ir 30 klasėms priklausančių prekių siūlymas naudojant pavadinimą „Budweiser", kuris turi gerą vardą tam tikrų prekių, įskaitant alų, atžvilgiu, suklaidintų visuomenę arba galėtų ją nuvilti dėl šiai prekei būdingų savybių, susijusių būtent su jos gamybos vieta.

57 Tačiau Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa, atkartota Intelektinės nuosavybės kodekso L. 115-5 straipsnyje, nedraudžia registruoti prekių ženklo, prieštaraujančio kilmės vietos nuorodai, o tik draudžia naudoti geografinį pavadinimą, kuris sudaro visą kilmės vietos nuorodą arba jos dalį. *Budvar* nuomone, Intelektinės nuosavybės kodekso ir Vartotojų kodekso nuostatų tikslas nėra vienodas. Pirmosios susijusios su intelektinei nuosavybei priklausančių žymenų pasisavinimu, o antrosios tiesiogiai susijusios su vartotojo apsauga.

58 Todėl norint įvertinti, ar žymuo, sudarytas iš saugomos kilmės vietos nuorodos geografinio pavadinimo, gali būti registruojamas kaip prekių ženklas, reikia remtis Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-3 et L. 711-4 straipsniais, o ne Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtąja pastraipa, kaip tai padarė Apeliacinė taryba.

59 Be to, 2005 m. rugpjūčio 24 d. laiške, kuriame atsakoma į Pirmosios instancijos teismo pateiktą klausimą, *Budvar* nurodo, jog grįsdama savo protestą VRDT instancijose, ypač Apeliacinėje taryboje, ji rėmėsi Žemės ūkio kodekso L. 641–2 straipsnio ketvirtąja pastraipa. Tačiau *Budvar* tvirtina, jog priimtina tai, kad nuo šiol Pirmosios instancijos teisme ji remsis tuo, kad minėta nuostata šioje byloje netaikytina. Šiuo atžvilgiu *Budvar* pirmiausia nurodo, kad ji nekeičia bylos dalyko tiek, kiek jį sudaro protestas, pateiktas dėl prašomo vaizdinio prekių ženklo registracijos. Antra, *Budvar* nurodo, kad rėmimasis Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-3 ir L. 711-4 straipsniais nereiškia, jog reikia atsižvelgti į naujas faktines aplinkybes, nes šiais straipsniais grindžiamas ieškinys Pirmosios instancijos teisme. Dėl Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnio d punkto *Budvar* patikslina, jog šia nuostata ji rėmėsi VRDT instancijose. Galiausiai, nurodydama 2005 m. balandžio 20 d. Pirmosios instancijos tesimo sprendimą *Atomic Austria prieš VRDT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ)* (T-318/03, Rink. p. II-1319), *Budvar* iš esmės mano, kad VRDT turėjo savo iniciatyva pasidomėti susijusios valstybės narės nacionaline teise.

VRDT argumentai

60 Prieš atsakydama į pirmoje dalyje pateiktus *Budvar* argumentus, VRDT pateikia Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies ir ypač joje įtvirtintų sąlygų išaiškinimą.

61 Pirmiausia VRDT pažymi, kad ankstesnė teisė turi būti grindžiama ne vien tik vietinės reikšmės naudojimu. Šiuo atžvilgiu ji nurodo, jog registracijos, atliktos pagal Lisabonos susitarimą, yra ankstesnės teisės, kurios patenka į Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies taikymo sritį. Be to, VRDT patikslina, kad naudojimosi ankstesnėmis teisėmis Prancūzijoje įrodymą šiuo atveju pateikė *Budvar*.

62 Antra, VRDT mano, kad Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalis taikytina neregistruotiems prekių ženklams ir ankstesniems panašiems žymenims, kurie prekyboje naudojami prekėms ar paslaugoms arba teisės savininko komercinei veiklai žymėti. Geografinė kilmė yra su komercine veikla susijęs veiksnys tiek, kiek kalbama apie esminį elementą, nulemiantį nagrinėjamų prekių pasirinkimą ir pirkimą. Šiuo atžvilgiu VRDT nurodo 2003 m. gegužės 20 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Consorzio del Prosciutto di Parma ir Salumificio S. Rita* (C-108/01, Rink. p. I-5121).

63 Trečia, VRDT nurodo, kad Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalis reikalauja, jog protestą pareiškiantis asmuo būtų „neregistruoto prekių ženklo arba kito prekyboje naudojamo žymens savininkas". VRDT šiuo klausimu patikslina, kad tam tikrose teisinėse sistemose geografinės nuorodos nėra komerciniai žymenys, nes jokia individuali teisė nesuteikiama tiems, kas turi teisę juos naudoti. Kitos teisinės sistemos, atvirkščiai, suteikia fiziniams asmenims arba asociacijoms išimtinę teisę į geografinę nuorodą, kuri apima teisę uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą. Pastaruoju atveju, kuriam, VRDT nuomone, priskirtina šioje byloje taikytina Prancūzijos teisė, su geografine nuoroda susijusi teisė patenka į Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies taikymo sritį.

64 Be to, remdamasi Lisabonos susitarimo 5 straipsnio 1 dalimi VRDT nurodo, kad kilmės vietos nuorodos registruojamos kompetentingų administracinių institucijų prašymu, fizinių arba juridinių, viešųjų arba privačiųjų asmenų vardu. Lisabonos susitarimo 8 straipsnis numato, jog priemonių, būtinų užtikrinti kilmės vietos nuorodų apsaugą, taikant nacionalinės teisės aktus, turi būti imamasi kompetentingos administracinės institucijos iniciatyva, prokuratūros prašymu arba jų gali imtis bet kuri suinteresuotoji šalis. VRDT nuomone, išimtinė teisė naudoti saugomą pavadinimą, suteikianti teisę pateikti ieškinį dėl netinkamo jo naudojimo, yra pakankama, kad ją būtų galima laikyti savininko teise arba bent jau teise, atitinkančia savininko teisę, Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies prasme. Šia išvadą patvirtina Lisabonos susitarimo 5 straipsnio 3 dalies formuluotė.

65 Ketvirta, VRDT nurodo, kad nagrinėjama teisė turi būti saugoma pagal nacionalinės teisės aktus iki ginčijamo prekių ženklo paraiškos pateikimo datos. Šiuo atveju ji pažymi, kad atitinkamos kilmės vietos nuorodos buvo įregistruotos 1967 m. lapkričio 22 d. ir kad Prancūzijoje jos buvo pradėtos saugoti nuo šios registracijos datos. Taigi nagrinėjamos teisės yra ankstesnės už ginčijamo prekių ženklo paraiškos pateikimą datą.

66 Penkta, VRDT atkreipia dėmesį į sąlygą, pagal kurią, remiantis taikytinais nacionalinės teisės aktais, ankstesnė teisė turi suteikti jos savininkui teisę uždrausti naudoti prieštaraujantį prekių ženklą.

67 Šiame etape VRDT atsako į pirmoje dalyje pateiktus *Budvar* argumentus, susijusius su taikytina Prancūzijos teise.

68 VRDT nuomone, yra žinoma, kad Prancūzijos teisės aktuose yra daug nuostatų, susijusių su konfliktais tarp kilmės vietos nuorodų ir vėlesnių žymenų.

69 Primindama Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtąją pastraipą VRDT nurodo, kad ši nuostata paminėta ir atkartota Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnyje.

70 Kalbėdama apie *Budvar* argumentus, kad, priešingai nei nusprendė Apeliacinė taryba, turi būti taikomi Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-3 straipsnio b ir c punktai bei L. 711-4 straipsnio d punktas, o ne Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnis, VRDT patikslina, jog tuo atveju, kai kalbama apie Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalį, nacionalinės teisės aktus reikia taikyti taip, kaip juos taiko nacionaliniai teismai. Šiuo atžvilgiu nacionalinių teismų praktika turi išskirtinę reikšmę, ir į tai turi atsižvelgti VRDT.

71 VRDT nurodo, kad nacionalinių teismų sprendimuose, kuriuos *Budvar* nurodė per protesto procedūrą arba Pirmosios instancijos teisme, susijusiuose su konfliktais tarp kilmės vietos nuorodų ir vėlesnių prekių ženklų, taikoma Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa, o ne Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnio d punktas. Tai įrodo, kad Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnio d punktas arba bet kuri kita šio kodekso nuostata netaikytini.

72 Konkrečiai analizuodama Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnio d punktą VRDT prieštarauja *Budvar* išvadai, kad kilmės vietos nuorodų apsauga vėlesnių prekių ženklų atžvilgiu yra absoliuti ir besąlyginė. Šiuo atžvilgiu VRDT nurodo, jog Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnio d punktas draudžia registruoti žymenį, prieštaraujantį kilmės vietos nuorodai, tačiau nedraudžia tokio žymens naudoti. Kadangi Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalis aiškiai reikalauja, kad nacionalinės teisės aktai suteiktų „teisę uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą“, o ne jį registruoti, VRDT daro išvadą, jog Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnis netaikytinas.

73 Darant prielaidą, kad teisė uždrausti registruoti suteikia ir teisę uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą, turi būti atsižvelgiama į kilmės vietos nuorodos „pažeidimo“ sąlygas Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnio d punkto prasme.

74 Kaip ir *Budvar*, VRDT nurodo, kad Intelektinės nuosavybės kodekse neužsimenama apie šią sąvoką „pažeidimas“, kai kalbama apie kilmės vietos nuorodas, tačiau jis yra daug aiškesnis, kai kalbama apie ankstesnius prekių ženklus, įmonių ženklus arba komercinius pavadinimus. VRDT nuomone, tai nestebina, nes kilmės vietos nuorodų apsaugos apimtis konkrečiai apibrėžta Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje. Todėl sąvoką „pažeidimas“ reikia aiškinti atsižvelgiant į šią nuostatą.

75 Iš visų šių paaiškinimų matyti, kad Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnio d punktas negali papildyti arba susiaurinti Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos teisinio turinio. Tik ši nuostata taikytina nustatant kilmės vietos nuorodoms suteiktos apsaugos vėlesnių žymenų, ypač prekių ženklų, atžvilgiu apimtį.

76 Dėl *Budvar* nurodytų Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-3 straipsnio b ir c punktų VRDT mano, kad ši nuostata nesvarbi, nes ji susijusi su absoliučiais atmetimo pagrindais, t. y. viešajai tvarkai prieštaraujančių arba galinčių suklaidinti visuomenę dėl prekės ar paslaugos rūšies, savybių arba geografinės kilmės žymenų draudimu. Ši nuostata atitinka Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies f ir g punktus. Remdamasi 2003 m. balandžio 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Durferrit prieš VRDT – Kolene (NU-TRIDE)* (T-224/01, Rink. p. II-1589), VRDT patikslina, kad bet kuriuo atveju nacionalinės ar Bendrijos teisės nuostatomis, susijusiomis su absoliučiais atmetimo pagrindais, negali būti remiamasi per protesto procedūras VRDT.

77 Be to, 2005 m. rugpjūčio 9 d. laiške, kuriuo atsakoma į Pirmosios instancijos teismo pateiktą klausimą, VRDT nurodo, kad *Budvar* negali remtis tuo, jog šiuo atveju Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa netaikytina, kai VRDT instancijose tvirtino, kad ši nuostata pagrindžia nagrinėjamą protestą.

Anheuser-Busch argumentai

78 *Anheuser-Busch* pirmiausia primena, kad kalbant apie Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalį, kiek tai susiję su nacionalinės teisės aktais, taikytinos

teisės nuostatos, teismų praktika ir doktrina sudaro faktines aplinkybes. Šias aplinkybes turi nurodyti ir patvirtinti protestą pateikęs asmuo pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalį. Šiuo atveju *Budvar* nepateikė nuoseklaus taikytinos teisės paaiškinimo ir jos tvirtinimus pagrindžiančių įrodymų.

79 Dėl taikytinų Prancūzijos teisės nuostatų *Anheuser-Busch* mano, kad per skirtingas procedūras *Budvar* nurodytos aplinkybės buvo prieštaringos ir neaiškios. VRDT protestas iš esmės buvo grindžiamas Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtąja pastraipa. Kadangi tuo remdamasi Apeliacinė taryba atmetė protestą, *Budvar* pakeitė nuomonę ir pirmą kartą nurodė, jog Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa netaikytina (tvirtindama, kad reikia taikyti Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-3 ir L. 711-4 straipsnius). *Anheuser-Busch* nuomone, toks nuomonės pakeitimas ir prieštaringas teisinės situacijos Prancūzijoje pateikimas pateisina šio ieškinio atmetimą. *Anheuser-Busch* pabrėžia, kad *Budvar* negali keisti teisinio pagrindo šiame proceso etape ir kad neturi būti atsižvelgiama į šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teisme pateiktus argumentus. Tai atitiktų Pirmosios instancijos teismo praktiką šioje srityje (2003 m. liepos 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Alejandro prieš VRDT – Anheuser-Busch (BUDMEN)*, T-129/01, Rink. p. II-2251, 67 punktas ir 2004 m. vasario 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Koubi prieš VRDT – Flabesa (CONFORFLEX)*, T-10/03, Rink. p. II-719, 52 punktas).

80 Be to, *Anheuser-Busch* nurodo, kad taikytina Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa. *Anheuser-Busch* pažymi, jog pati *Budvar* nurodė, kad Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnis „draudžia registruoti kaip prekių ženklą žymenį, galintį pakenkti kilmės vietos nuorodai“, kai Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa „draudžia naudoti tik geografinį pavadinimą, kuris sudaro visą kilmės vietos nuorodą arba jos dalį“. Kitaip tariant, Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnis susijęs su prancūziškų prekių ženklų registracija, o Žemės ūkio L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa nurodo vėlesnio prekių ženklo naudojimą. Taigi, atsižvelgiant į tai, kad Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalis susijusi su „teise uždrausti naudoti vėlesnį prekių

ženklą", *Anheuser-Busch* daro išvadą, jog taikytina tik Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa.

81 Be to, darydama prielaidą, kad *Budvar* argumentai dėl Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnio yra priimtini ir kad juos reikia analizuoti, *Anheuser-Busch* mano, jog šie argumentai yra nepagrįsti.

82 *Anheuser-Busch* pažymi, jog Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnis nenustato visų jame minimų ankstesnių teisių apsaugos apimties. Nurodydamas, kad šios ankstesnės teisės trukdo įregistruoti prekių ženklą, jeigu jis gali joms pakenkti, Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnis greičiau leidžia manyti, kad apsaugos apimtis yra apibrėžta ir reglamentuota kitur. Jeigu *Budvar* palaikomas aiškinimas būtų teisingas, kitos ankstesnės teisės – labai gerai žinomi ankstesni prekių ženklai, autorinės teisės, pramoninės arba asmeninės teisės – turėtų „absoliučią apsaugą" vėlesnių prekių ženklų atžvilgiu, neatsižvelgiant į kitas sąlygas, pavyzdžiui, nagrinėjamų teisių panašumą.

83 Esminis klausimas pagal Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnį yra tai, ar buvo pakenkta ankstesnėms teisėms. Atsakymas gali būti pateikiamas tik atsižvelgiant į šioms teisėms taikomas konkrečias taisykles. Šiuo atžvilgiu *Anheuser-Busch* pažymi, kad pats Intelektinės nuosavybės kodeksas aiškiai nurodo Žemės ūkio kodeksą. Intelektinės nuosavybės kodekso VII knygos II antraštinėje dalyje, susijusioje su „kilmės vietos nuorodomis", yra vienintelis straipsnis (L. 721-1), kuris konkrečiai nurodo, jog „taisyklės, susijusios su kilmės vietos nuorodų nustatymu, įtvirtintos Vartotojų kodekso L. 115-1 straipsnyje". Todėl nuostatos, taikytinos kilmės vietos nuorodų apsaugai, turėtų būti Vartotojų kodekso nuostatos, kurios savo ruožtu nurodo Žemės ūkio kodeksą. Taigi *Anheuser-Busch* prieštarauja *Budvar* nuomonei, kad žymuo, atkartojantis kilmės vietos nuorodą, bet kokiomis aplinkybėmis negali būti registruojamas kaip prekių ženklas. *Anheuser-Busch* nuomone, kilmės vietos nuoroda saugoma konkrečiai prekei. Kadangi šiose bylose aptariamos prekės yra nepanašios, to paties žodžio naudojimas šioms prekėms negali pakenkti kilmės vietos nuorodoms, išskyrus ypatingas aplinkybes. Tokios aplinkybės

numatytos tik Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje, o ne Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnyje. Taigi pastaroji nuostata neturi būti taikoma nustatant, ar Prancūzijos teisės aktai suteikia *Budvar* teisę pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalį.

84 Be kita ko, *Anheuser-Busch* nurodo, kad pirmą kartą per šešerius proceso metus *Budvar* nurodo Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-3 straipsnio b ir c punktų pažeidimą. *Anheuser-Busch* nemano, kad būtina atsakyti į šiuos argumentus, kurie yra nepriimtini ir netaikytini. Šie tvirtinimai yra pavėluoti ir bet kuriuo atveju nepatvirtinti faktinėmis aplinkybėmis ar įrodymais. *Anheuser-Busch* taip pat pažymi, kad šios bylos išsirutuliojo iš protestų, susijusių su santykiniais atmetimo pagrindais. Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-3 straipsnis susijęs su absoliučiais atsisakymo registruoti prekių ženklą pagrindais ir, be to, taikomas tik Prancūzijoje pateiktoms prekių ženklų paraiškoms.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

85 Reikia nurodyti, kad Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalis leidžia pateikti protestą dėl Bendrijos prekių ženklo paraiškos remiantis žymeniu, kuris skiriasi nuo ankstesnio prekių ženklo, ir tokia situacija yra numatyta 8 straipsnio 1–3 ir 5 dalyse.

86 Pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalį šis žymuo turi būti naudojamas prekyboje ir turi turėti didesnę negu vietinė reikšmę. Pagal šiam žymeniui taikytinus valstybės narės teisės aktus teisės į jį turi būti įgytos iki paraiškos įregistruoti

Bendrijos prekių ženklą padavimo dienos arba iki prašymo suteikti prioritetą paraiškai įregistruoti Bendrijos prekių ženklą pateikimo dienos. Taip pat pagal šiam žymeniui taikytinus valstybės narės teisės aktus minėtas žymuo turi suteikti jo savininkui teisę uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą.

87 *Budvar* pateikė Pirmosios instancijos teismui klausimą, susijusį su pastarąja Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalyje įtvirtinta sąlyga, t. y., ar šiuo atveju buvo pakankamai įrodyta, kad nurodytos kilmės vietos nuorodos suteikia teisę, remiantis taikytinais Prancūzijos teisės aktais, uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą.

88 Kadangi Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalis yra toje dalyje, kuri skirta santykiniams atmetimo pagrindams, ir atsižvelgiant į to paties reglamento 74 straipsnį, pareiga įrodyti, jog nagrinėjamas žymuo suteikia teisę uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą, tenka asmeniui, pateikusiam protestą VRDT.

89 Šiomis aplinkybėmis, be kita ko, reikia atsižvelgti į nurodytus nacionalinės teisės aktus ir atitinkamoje valstybėje narėje priimtus teismų sprendimus. Tuo remiantis protestą pateikęs asmuo turi įrodyti, kad nagrinėjamas žymuo patenka į nurodytų valstybės narės teisės aktų taikymo sritį ir kad jis leidžia uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą. Reikia pažymėti, kad, kalbant apie Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalį, protestą pateikusio asmens įrodymai turi būti vertinami atsižvelgiant į prašomą įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

90 Priminusi Lisabonos susitarimo 1 straipsnio 1 ir 2 dalių, 2 straipsnio 1 dalies, 3 straipsnio, 5 straipsnio 1 dalies ir 8 straipsnio formuluotes (ginčijamo sprendimo 41–45 punktai) Apeliacinė taryba nurodė, kad „pagal Lisabonos susitarimą įregistruotoms kilmės vietos nuorodoms Prancūzijoje taikoma Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnyje numatyta apsauga“. (Ginčijamo sprendimo 46 punktas)

91 Reikia nurodyti, kad Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatos yra atkartotos Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje.

92 Taip pat reikia pažymėti, kad Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatas, atkartotas vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje, *Budvar* nurodė VRDT instancijose, ypač pateikdama apeliaciją Apeliacinėje taryboje.

93 Pirmą kartą Pirmosios instancijos teisme *Budvar* nurodo aplinkybę, kad Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnis šiuo atveju netaikytinas ir kad Apeliacinė taryba turėjo remtis Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-3 straipsnio b ir c punktais bei L. 711-4 straipsnio d punktu.

94 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, be Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio nuostatų, VRDT instancijose *Budvar* nurodė kai kuriuos Intelektinės nuosavybės kodekso straipsnius. Be to, konkrečiai kalbant apie Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnio d punktą reikia pažymėti, kad ši nuostata nurodo „saugomas" kilmės vietos nuorodas. Dėl to ieškovei galėjo kilti klausimas, kokią vietą Prancūzijos teisėje užima Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnio d punktas ir koks ryšys gali egzistuoti tarp šios nuostatos bei Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio. Dėl šių priežasčių Pirmosios instancijos teismas mano, kad *Budvar* gali ginčyti tai, kaip Apeliacinė taryba šiuo atveju taikė Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnį, ir tai, kad nebuvo atsižvelgta būtent į Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnio d punktą.

95 Dėl esmės pirmiausia reikia nurodyti, kad *Budvar* remiasi teisine prielaida, jog Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa netaikytina tiek, kiek šia nuostata nurodomas draudimas naudoti geografinį pavadinimą, kuris sudaro kilmės

vietos nuorodą, o ne draudimas registruoti prekių ženklą. *Budvar* argumentus reikia suprasti taip, kad Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa neturi būti taikoma Bendrijos prekių ženklo registracijos procedūrai. Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalis numato, jog pagal taikytinus nacionalinės teisės aktus nagrinėjamas žymuo turi suteikti jo savininkui teisę uždrausti „naudoti" vėlesnį prekių ženklą. Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalis nereikalauja, kad pagal taikytinus nacionalinės teisės aktus nagrinėjamas žymuo suteiktų jo savininkui teisę uždrausti „prekių ženklo registraciją". Taigi *Budvar* prielaida yra nepagrįsta. Todėl atsižvelgimas į Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtąją pastraipą negali būti atmestas dėl šio pagrindo.

96 Antra, reikia konstatuoti, kad Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa nurodo situacijas, kuriose vėlesniame žymenyje tiesiogiai arba netiesiogiai naudojamas geografinis pavadinimas, sudarantis kilmės vietos nuorodą.

97 Lisabonos susitarimo 2 straipsnis, pagal kurį nagrinėjami pavadinimai buvo įregistruoti kaip kilmės vietos nuorodos, numato, jog kilmės vietos nuoroda yra šalies, regiono ar vietovės „geografinis pavadinimas", skirtas apibūdinti iš ten kildinamus produktus, kurių kokybė ar savybės yra iš esmės arba išimtinai sietinos su tam tikra geografine aplinka su jai būdingais gamtos ir žmogaus veiklos veiksniais.

98 Šiuo atveju yra žinoma, kad prašomame įregistruoti vaizdiniame prekių ženkle tiesiogiai naudojamas geografinis pavadinimas, sudarantis kilmės vietos nuorodą Lisabonos susitarimo 2 straipsnio prasme.

99 Trečia, reikia nurodyti, kad Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa yra IV antraštinėje dalyje, susijusioje su žemės ūkio produktų ir maisto

produktų vertinimu, ir 1 skyriuje pavadinimu „Kilmės vietos nuorodos“. Žemės ūkio kodekso L. 641-1-1–L. 641-4 straipsniai reglamentuoja kilmės vietos nuorodų pripažinimo procedūrą, o L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa patikslina apsaugos, suteikiamos kilmės vietos nuorodoms, apimtį, kai naudojamas juos sudarantis geografinis pavadinimas arba bet kuri kita jį primenanti nuoroda. Reikia nurodyti, kad kilmės vietos nuorodų, geografinių nuorodų ar specifinių savybių sertifikatų, registruotų Bendrijos lygiu, apsauga reglamentuojama Žemės ūkio kodekso L. 642-1–L. 642-4 straipsniuose.

100 Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtoji pastraipa, atkartojanti Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatas, pateikiama skirsnyje pavadinimu „Kilmės vietos nuorodos“, kuris yra skyriuje, susijusiame su prekių ir paslaugų vertinimu, ir antraštinėje dalyje, susijusioje su vartotojų informavimu. Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtoji pastraipa primena registruotos kilmės vietos nuorodos suteikimo procedūrą, apibrėžiamą Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnyje, ir apsaugos, pagal šios nuostatos ketvirtąją pastraipą suteikiamos kilmės vietos nuorodoms, apimtį, kai naudojamas jas sudarantis geografinis pavaidinimas arba bet kokia kita jį primementi nuoroda.

101 Iš to matyti, kad Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa bei ją atkartojanti Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtoji pastraipa yra konkrečios nuostatos, apibrėžiančios kilmės vietos nuorodų apsaugos apimtį Prancūzijos teisėje, kai naudojamas jas sudarantis geografinis pavadinimas arba bet kuri kita jį primenanti nuoroda.

102 Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnio d punkte įtvirtintos nuostatos, taip pat kitos *Budvar* nurodytos šio kodekso nuostatos atkartotos 1 antraštinėje dalyje, susijusioje su gamintojo, prekybininko ar paslaugų ženklais, ir 1 skyriuje pavadinimu „Prekių ženklo sudedamieji elementai“.

103 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia pažymėti, kad *Budvar* nurodytų Intelektinės nuosavybės kodekso nuostatų, skirtingai nuo minėtų Žemės ūkio kodekso ir Vartotojų kodekso nuostatų, nėra konkrečiai kilmės vietos nuorodoms skirtoje kodekso dalyje.

104 Taip pat reikia priminti, kad *Budvar* nurodytos Intelektinės nuosavybės kodekso nuostatos įtvirtina prekių ženklų registracijos, o ne jų naudojimo Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies b punkto prasme sąlygas Prancūzijos teisėje.

105 Be to, Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnio d punkte konkrečiai pažymima, kad „kaip prekių ženklas negali būti registruojamas žymuo, galintis pakenkti saugomai kilmės vietos nuorodai". Siekiant nustatyti, kiek kilmės vietos nuoroda yra „apsaugota" ir prireikus ar žymuo gali jai „pakenkti", reikia remtis Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatomis, atkartotomis Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje, kai, kaip šioje byloje, minėtą kilmės vietos nuorodą sudarantis geografinis pavadinimas yra naudojamas prašomame įregistruoti prekių ženkle.

106 Ketvirta, reikia pažymėti, kad tuo momentu, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas, vienintelis Prancūzijos teismų sprendimas, susijęs, kaip šiuo atveju, su geografinio pavadinimo, kuris sudaro pagal Lisabonos susitarimą trečiojoje šalyje įregistruotą ir saugomą kilmės vietos nuorodą, naudojimu nepanašiai prekei, ir kuris buvo priimtas po to, kai 1990 m. Prancūzijos teisėje buvo įtvirtinta Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa, yra 2000 m. gegužės 17 d. *Cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas) sprendimas dėl Kuboje registruotų kilmės vietos nuorodų „Habana" ir „Habanos" cigarams, tabako lapams bei tabako prekėms ir su šiuo tabaku gaminamoms prekėms žymėti (toliau – *Cour d'appel de Paris* sprendimas *Habana*). Šiuo sprendimu *Budvar* rėmėsi VRDT instancijose.

107 Šioje byloje buvo kalbama apie Prancūzijoje, be kita ko, kvepalams įregistruotą ir naudojamą prekių ženklą „Havana“.

108 Šiame sprendime *Cour d'appel de Paris* pirmiausia analizavo Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje, kuri atkartoja Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatas, įtvirtintas sąlygas, kad padarytų išvadą, jog „galimybė neteisėtai pasinaudoti kilmės vietos nuorodos „Habana“ žinomumu yra reali ir pakankamai aiški“.

109 Vėliau dalyje „Dėl reikiamų priimti priemonių“ *Cour d'appel de Paris* manė, jog taikant Intelektinės nuosavybės kodekso L. 711-4 straipsnio d punktą pareiškėja „gali pagrįstai reikalauti panaikinti Prancūzijoje įregistruoto prekių ženklo „Havana“ registraciją“.

110 Be to, nesiremdamas Intelektinės nuosavybės kodekso nuostatomis *Cour d'appel de Paris* patikslino, kad pareiškėja „taip pat gali pagrįstai reikalauti uždrausti (nagrinėjamoms) bendrovėms naudoti pavadinimą „havana“ visoms (jų) asortimento kosmetinėms prekėms žymėti“. Remiantis *Cour d'appel de Paris* formuluote, draudimas naudoti pavadinimą „havana“ grindžiamas Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatomis, kurios atkartoja Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatas.

111 Iš to išplaukia, kad *Cour d'appel de Paris* šioje byloje analizavo Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatose, kurios atkartoja Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatas, įtvirtintas sąlygas, kad nustatytų apsaugą, kuri remiantis Prancūzijos teise gali būti suteikiama pagal Lisabonos susitarimą įregistruotoms nagrinėjamoms kilmės vietos nuorodoms.

112 Iš to taip pat matyti, kad taikydamas minėtas Vartotojų kodekso nuostatas, atkartojančias Žemės ūkio kodekso nuostatas, *Cour d'appel de Paris* galėjo uždrausti naudoti atitinkamoms prekėms geografinį pavadinimą, kuris sudaro nagrinėjamas kilmės vietos nuorodas, ir todėl uždrausti naudoti ginčijamą prekių ženklą. Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatų, atkartotų Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatose, taikymas gali suteikti teisę uždrausti „naudoti" vėlesnį prekių ženklą Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies prasme.

113 Reikia nurodyti, kad požiūrio, kurio laikomasi sprendime *Habana, Cour d'appel de Paris* jau laikėsi kilmės vietos nuorodų, įregistruotų pagal Prancūzijos teisę, apsaugos atžvilgiu 1993 m. gruodžio 15 d. Sprendime dėl registruotos kilmės vietos nuorodos „Champagne" apsaugos. Šis sprendimas, kurį *Budvar* taip pat nurodė VRDT instancijose, susijęs su Prancūzijoje kvepalams įregistruotu prekių ženklu, kuriame yra geografinis pavadinimas, sudarantis minėtą kilmės vietos nuorodą. Šioje byloje, prieš nuspręsdamas dėl Intelektinės nuosavybės kodekso nuostatų taikymo, *Cour d'appel de Paris* pirmiausia taikė Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtąją pastraipą, kuri atkartoja Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatas.

114 Atsižvelgiant į visas šias aplinkybes reikia daryti išvadą, kad Apeliacinė taryba nesuklydo atsižvelgdama į Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatas, kurias atkartoja Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtoji pastraipa.

115 Todėl pirma vienintelio *Budvar* nurodyto pagrindo dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

2. Dėl papildomai nurodytos antros dalies, susijusios su Apeliacinės tarybos klaidingu Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos taikymu

a) Šalių argumentai

Budvar argumentai

116 Jeigu Pirmosios instancijos teismas manytų, kad paraiškos įregistruoti kaip prekių ženklą geografinį pavadinimą, kuris sudaro kilmės vietos nuorodą, padavimas yra geografinio pavadinimo naudojimas Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme, *Budvar* Pirmosios instancijos teismo prašo konstatuoti, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba klaidingai taikė šį straipsnį ir Lisabonos susitarimo nuostatas.

117 Pirmiausia *Budvar* nurodo, kad Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, jog:

„Nenuginčijama, kad prancūziškos kilmės vietos nuorodos Prancūzijoje saugomos tik tuomet, jeigu jų žinomumas yra tinkamai nustatytas. Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnis nurodo, kad žemės ūkio, miškininkystės ir maisto produktams kilmės vietos nuoroda gali būti naudojama tik tuo atveju, jeigu, be kita ko, jiems „būdingas tinkamai nustatytas žinomumas." (Ginčijamo sprendimo 50 punktas)

118 *Budvar* priduria, kad Apeliacinė taryba vis dėl to manė galinti patikslinti, jog:

„Tačiau ši sąlyga netaikoma pagal Lisabonos susitarimą Prancūzijoje saugomoms užsienietiškoms kilmės vietos nuorodoms. Iš Susitarimo 5 straipsnio 1 dalies aiškiai

matyti, kad kilmės šalyje registruotos kilmės vietos nuorodos kitose atskiros Sąjungos valstybėse saugomos kilmės šalies kompetentingoms institucijoms pateikus prašymą.“ (Ginčijamo sprendimo 50 punktas)

119 *Budvar* nuomone, pastarasis tvirtinimas yra nepagrįstas.

120 Pirmiausia *Budvar* nurodo, kad visos Lisabonos susitarimą pasirašiusios valstybės turi panašų reglamentavimą dėl kilmės vietos nuorodų suteikimo. Lisabonos susitarimo 2 straipsnis šiuo atžvilgiu pateikia visose susitarimą pasirašiusiose valstybėse galiojantį kilmės vietos nuorodos apibrėžimą.

121 Todėl tam, kad būtų suteikta kilmės vietos nuoroda, visos Lisabonos susitarimą pasirašiusios valstybės reikalauja įrodyti patvirtintą žinomumą. Šis klausimas neginčijamas ginčijamame sprendime.

122 *Budvar* priduria, kad geografinių pavadinimų BUDWEISER, skirtų žymėti alų, žinomumas tikrai buvo įrodytas Čekijos Respublikoje siekiant, kad būtų suteiktos nagrinėjamos kilmės vietos nuorodos. *Budvar* šiuo atžvilgiu primena, kad nagrinėjamos kilmės vietos nuorodos 1967 m. lapkričio 22 d. buvo įregistruotos PINO.

123 Be to, 1970 m. sausio 9 d. Dekrete Nr. 70-65, 1970 m. sausio 23 d. paskelbtame *Journal officiel de la République française* (Prancūzijos Respublikos oficialusis leidinys), Prancūzijos valstybė pagal Lisabonos susitarimo 1 straipsnio antrąją pastraipą pripažino ir paskelbė saugotinomis kilmės vietos nuorodas, kuriose yra geografinis pavadinimas BUDWEISER. *Budvar* patikslina, kad dėl šio dekreto *Conseil d'État* negavo jokio skundo.

124 Todėl, *Budvar* nuomone, nagrinėjamos kilmės vietos nuorodos Prancūzijoje saugomos pagal Lisabonos susitarimą ir ypač jo 1 straipsnio antrąją pastraipą.

125 Taigi kilmės vietos nuoroda, kilusi iš Lisabonos susitarimą pasirašiusios valstybės, saugoma Prancūzijos teritorijoje taip pat kaip ir nacionalinės kilmės vietos nuorodos, nesant būtinybės įrodyti, kad ji iš tikrųjų yra žinoma. Todėl ginčijamame sprendime klaidingai nurodoma, kad „negalima daryti prielaidos, jog pagal Lisabonos susitarimą Prancūzijoje saugomos kilmės vietos nuorodos yra žinomos Prancūzijoje". (Ginčijamo sprendimo 50 punktas)

126 *Budvar* priduria, kad Apeliacinė taryba klaidingai taikė ir Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtąją pastraipą, nurodydama, jog:

„Kai kilmės vietos nuoroda pagal Lisabonos susitarimą yra saugoma Prancūzijoje, apsauga nepanašių prekių atžvilgiu jai suteikiama tik tuomet, jeigu įrodoma, kad ji yra žinoma Prancūzijoje ir kad dėl jos naudojimo nepanašioms prekėms bus neteisėtai pasinaudota šiuo žinomumu arba jis bus susilpnintas.

<...>

Šiuo atveju (*Budvar*) neįrodė ne tik to, kad kilmės vietos nuorodos yra žinomos Prancūzijoje, bet ir to, kaip kilmės vietos nuorodų žinomumu, darant prielaidą, kad jis yra, gali būti neteisėtai pasinaudota arba kaip jis gali būti susilpnintas, jeigu

(*Anheuser-Busch*) būtų leista naudoti vaizdinį prekių ženklą, kuriame yra žodis BUDWEISER, paraiškoje nurodytoms 16, 21, 25 ir 30 klasių prekėms." (Ginčijamo sprendimo 51 ir 53 punktai)

127 *Budvar* atkreipia Pirmosios instancijos teismo dėmesį į tai, kad Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa, atkartota Vartotojų kodekse, susijusi su geografinio pavadinimo, kuris sudaro kilmės vietos nuorodą arba jos dalį, naudojimu. Joje nurodoma ne kilmės vietos nuoroda, bet kilmės vietos nuorodoje minimas geografinis pavadinimas. Taigi iš to reikia daryti išvadą, kad draudžiama atkartoti geografinį pavadinimą, kuris sudaro kilmės vietos nuorodą, neatsižvelgiant į tai, ar prekės tapačios, panašios ar skirtingos. Tokia išvada yra logiška, nes geografinis pavadinimas yra esminis ir lemiamas visų kilmės vietos nuorodų elementas. Vien tik geografinio pavadinimo naudojimas neišvengiamai asocijuotųsi su preke, kuri susijusi su kilmės vietos nuoroda.

128 Šiuo atveju *Anheuser-Busch* prašė įregistruoti prekių ženklą, kuriame atkartojamas tik geografinis pavadinimas „Budweiser", nesuliejant jo su visuma, kad jis neprarastų savo kaip kilmės vietos nuorodos ypatybės. Todėl nereikia taikyti Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje numatytos išimties ir tikrinti, ar prašomas įregistruoti vaizdinis prekių ženklas, kurį sudaro geografinis pavadinimas „Budweiser", gali susilpninti būtinai visoms kilmės vietos nuorodoms būdingą žinomumą arba neteisėtai juo pasinaudoti.

129 Be kita ko, visiškai subsidiariai *Budvar* nurodo, kad aptariamoms kilmės vietos nuorodoms būdingu žinomumu gali būti neteisėtai pasinaudota arba jis gali būti susilpnintas įregistruojant nagrinėjamą prekių ženklą. Šiuo klausimu *Budvar* patikslina, jog nė vienas Prancūzijos teisės aktas nereikalauja, kad šis būdingas žinomumas būtų ypač didelis tam, kad jo apsauga apimtų skirtingas prekes. Daugų

daugiausia gali būti reikalaujama įrodyti, kad šį būdingą žinomumą gali sumažinti ir subanalinti prekių ženklo, kuriame atkartojamas geografinis pavadinimas, registracija.

130 *Budvar* nurodo, kad paraišką įregistruoti aptariamą prekių ženklą pateikė alų gaminanti bendrovė, t. y. tiesioginė konkurentė. Be to, *Budvar* teigia, kad viena iš *Anheuser-Busch* paraiškų buvo pateikta alui (ši paraiška yra bylos dalykas sujungtoje byloje T-71/04). Taip pat *Budvar* nurodo, kad vienas iš prašomo įregistruoti vaizdinio prekių ženklo elementų yra devizas „king of beers". Dėl to prašomas įregistruoti prekių ženklas iškart susiejamas su alumi. Bet kuriuo atveju paraiškos įregistruoti pateikimo dieną *Anheuser-Busch*, kaip specialistė alaus gamybos srityje, tikrai žinojo apie ginčijamų kilmės vietos nuorodų žinomumą bent jau Čekijos Respublikos teritorijoje.

131 Taigi paraiškos įregistruoti prekių ženklą pateikimo sąlygos rodo aiškų norą pakenkti aptariamų kilmės vietos nuorodų žinomumui jas susilpninant ir sunaikinant jų unikalumą dėl pavadinimo „Budweiser" subanalinimo, taip pat ketinimą pasisavinti šias kilmės vietos nuorodas. Aplinkybė, kad *Anheuser-Busch* yra stambi alaus gamintoja, parodo parazitinį ir nesąžiningą jos ketinimo bei tikslo susilpninti ir subanalinti kilmės vietos nuorodas pobūdį. *Budvar* nurodo, kad bylose, kuriose *Cour d'appel de Paris* priėmė 1993 m. gruodžio 15 d. (*Champagne*) ir 2000 m. gegužės 17 d. (*Habana*, nurodytas 106 punkte) sprendimus, buvo kalbama apie nekonkuruojančias įmones. Šiose bylose buvo konstatuotas neteisėtas pasinaudojimas nagrinėjamų kilmės vietos nuorodų žinomumu.

132 Be to, reikia atsižvelgti į *Budvar* ir *Anheuser-Busch* teisinius santykius praeityje. Ginčas tarp šių šalių kilo daugiau nei prieš amžių. *Budvar* nurodo, kad 1894 m. Adolphus Busch iš tikrųjų pareiškė, jog alaus „Budweiser", pagal čekišką metodą gaminamo Saint Louis (Misūris), kur yra bendrovės *Anheuser-Busch* būstinė, gamybai jis buvo įkvėptas Budweis, Čekoslovakijoje, gaminamo alaus puikios kokybės.

133 *Budvar* iš to daro išvadą, kad galimybė pakenkti kilmės vietos nuorodoms yra pakankamai didelė ir turi sąlygoti Pirmosios instancijos teismo sprendimą atsisakyti registruoti nagrinėjamus prekių ženklus.

VRDT argumentai

134 VRDT atsako į *Budvar* argumentus analizuodama Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalyje įtvirtintą sąlygą, kad ankstesnė teisė suteikia jos savininkui pagal taikytinus nacionalinės teisės aktus teisę uždrausti naudoti prieštaraujantį prekių ženklą.

135 Po to, kai nagrinėdama vienintelio pagrindo pirmą dalį nusprendė, kad turi būti taikoma Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa, VRDT analizuoja pagal šią nuostatą suteikiamos kilmės nuorodų apsaugos apimtį.

136 Šiame etape VRDT atskiria būtinybę įrodyti kilmės vietos nuorodos žinomumą ir galimybę neteisėtai pasinaudoti šiuo žinomumu arba jį susilpninti.

— Dėl būtinybės įrodyti kilmės vietos nuorodos žinomumą

137 VRDT nurodo, jog pagal Lisabonos susitarimą reikalaujama, kad kiekviena Susitariančioji Šalis suteiktų apsaugą registruotoms kilmės vietos nuorodoms. VRDT nuomone, ši apsauga turi būti bent jau tokia, kokia numatyta Lisabonos susitarime.

138 Šiuo atžvilgiu VRDT primena, kad Lisabonos susitarimo 3 straipsnis numato, jog „apsauga užtikrinama nuo bet kokio neleistino naudojimo ar imitavimo, net ir tuo atveju, jeigu yra nurodoma tikroji produkto kilmė arba jeigu nuoroda yra išversta, arba prie jos rašomi tokie žodžiai kaip „rūšis", „tipas", „metodas", „imitacija" ar panašūs".

139 VRDT nuomone, minimali reikalaujama apsauga apima tik tas prekes, kurioms registracija buvo atlikta, bei prekes, kurios priskiriamos tai pačiai klasei (šiuo atveju alui). Lisabonos susitarimas nereikalauja suteikti apsaugos šiai kategorijai nepriskirtoms prekėms.

140 Tačiau tai nereiškia, kad kilmės vietos nuorodai negali būti suteikiama didesnė apsauga pagal valstybės, kurioje naudojamasi įgyta teise, nacionalinės teisės aktus.

141 Primindama Žemės ūkio kodekso L. 641-2 ketvirtosios pastraipos formuluotę VRDT tvirtina, kad pagal šia nuostatą suteikta apsauga yra dvejopa.

142 Pirmiausia Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa numato minimalią apsaugą, kuri apima tapataus pavadinimo arba pavadinimo, galinčio asocijuotis su kilmės vietos nuoroda, naudojimą panašių prekių atžvilgiu. Ši apsauga yra besąlyginė ir ja gali būti remiamasi visų – nacionalinių arba užsienietiškų – kilmės vietos nuorodų atžvilgiu, nes nustatyti reikia tik galimybę susieti žymenis ir prekių panašumą.

143 Toliau Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa numato didesnę nacionalinių ir užsienietiškų kilmės vietos nuorodų apsaugą, kuri apima tapataus pavadinimo arba pavadinimo, galinčio asocijuotis su kilmės vietos nuoroda, naudojimą nepanašių prekių atžvilgiu. Šiai apsaugai būtinas įrodymas, kad kilmės vietos nuoroda yra žinoma ir kad žinomumu gali būti neteisėtai pasinaudota arba jis gali būti susilpnintas.

144 Ši galimybė turi būti vertinama atsižvelgiant į Prancūzijos visuomenę. Be to, turi būti įrodyta, kad kilmės vietos nuoroda yra žinoma Prancūzijos visuomenei. Nesant žinomumo negali būti galimybės neteisėtai juo pasinaudoti arba jį susilpninti.

145 Todėl Apeliacinė taryba nesuklydo nuspręsdama, kad „negalima daryti prielaidos, jog pagal Lisabonos susitarimą Prancūzijoje saugomos kilmės vietos nuorodos yra žinomos Prancūzijoje“. (Ginčijamo sprendimo 50 punktas)

146 Tokiomis aplinkybėmis *Budvar* neteisingai nurodė, kad kilmės vietos nuoroda *per definitionem* yra žinoma arba gerai žinoma. *Budvar* suklydo dėl to, kad sąvoka „prekės žinomumas“, kuris reikalaujamas registracijai kilmės valstybėje pagal Lisabonos susitarimo 2 straipsnio 2 dalį, automatiškai netaikoma kitoms valstybėms narėms, kuriose siekiama apsaugos. Todėl tokia nuoroda kaip „Budweiser“, kuri yra žinoma Čekijos Respublikoje, bet nepažįstama arba mažai naudojama Prancūzijos rinkoje, negali būti žinoma Prancūzijoje.

147 Šiuo klausimu VRDT mano, kad Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtąja pastraipa bei bet kuria kita nuostata, draudžiančia neteisėtai pasinaudoti, naudoti, susilpninti arba sumenkinti kilmės vietos nuorodos žinomumą (VRDT ypač nurodo 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio

produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 208, p. 1) 13 straipsnio 1 dalį), siekiama apsaugoti kilmės vietos nuorodos „įvaizdį", t. y. jos ekonominę vertę. Tokia žala gali atsirasti tik tuo atveju, jei kilmės vietos nuoroda yra žinoma valstybėje, kurioje prašoma apsaugos.

148 VRDT nurodo, kad sąvoką kilmės vietos nuorodų „žinomumas" Teisingumo Teismas apibūdino 62 punkte minėtame sprendime *Consorzio del Prosciutto di Parma ir Salumificio S. Rita* (64 punktas), susijusiame su Reglamentu Nr. 2081/92:

„Kilmės vietos nuorodų geras vardas priklauso nuo įvaizdžio, kurį jos turi vartotojų požiūriu. Šis įvaizdis iš esmės priklauso nuo konkrečių savybių ir apskritai nuo prekės kokybės. Pastaroji galutinai pagrindžia prekės gerą vardą."

149 Kilmės vietos nuorodų įvaizdis arba žinomumas priklauso nuo subjektyvaus visuomenės suvokimo ir gali keistis atsižvelgiant į vertinamą teritoriją. VRDT nuomone, akivaizdu, kad kilmės vietos nuorodos įvaizdis arba žinomumas priklauso nuo prekės kokybės. Tačiau kilmės vietos nuorodos įvaizdis arba žinomumas labai priklauso nuo kitų kriterijų, nesusijusių su pačia preke. VRDT pirmiausia nurodo išlaidas reklamai, kilmės vietos nuorodos naudojimo dažnumą ir prekei priklausančią rinkos dalį.

150 Kadangi kilmės vietos nuorodų žinomumas iš esmės priklauso nuo tokių veiksnių ir jų poveikio visuomenei, šis žinomumas negali išplaukti iš pagal Lisabonos susitarimą atliktos registracijos ir visuomet turi būti įrodytas kiekvienoje valstybėje, kurioje

nurodoma šiam žinomumui padaryta žala. Bet koks kitas sprendimas leistų suteikti tokią pačią apsaugą labai gerą vardą turinčioms bei mažai žinomoms kilmės vietos nuorodoms ir, tikėtina, leistų suteikti pastarosioms apsaugą valstybėje, kurioje jos visiškai nežinomos.

151 Iš viso to VRDT daro išvadą, kad Apeliacinė taryba nesuklydo nustatydama sąlygą Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos taikymui: įrodyti, kad kilmės vietos nuorodos yra žinomos Prancūzijoje.

152 Šią išvadą sustiprina Prancūzijos teismų praktika. VRDT nuomone, tam tikrais atvejais, priskirtinais Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 daliai, reikia taikyti nacionalinės teisės aktus taip, kaip juos taiko nacionalinis teismas. Todėl nacionalinių teismų sprendimai yra labai svarbūs.

153 Šiuo atžvilgiu Apeliacinė taryba 106 punkte teisingai nurodė sprendimą *Habana*, susijusį su ginču dėl cigarų kilmės vietos nuorodos „Havane“, saugomos pagal Lisabonos susitarimą, ir vėlesnio prekių ženklo „Havana“ kvepalams. Iš šio sprendimo matyti, kad neįrodžius tarptautinės kilmės vietos nuorodos „Havane“ žinomumo Prancūzijoje ieškinys buvo atmestas.

154 VRDT priduria, kad tuo atveju, kai apsauga remiamasi vėlesnio pavadinimo naudojimo nepanašioms prekėms atžvilgiu, Prancūzijos teismai reikalauja įrodyti visų kilmės vietos nuorodų žinomumą, neatsižvelgdami į tai, kad jos yra nacionalinės ar tarptautinės. VRDT nurodo prie ieškinio pridedamus *Cour d'appel de Paris* 1993 m. gruodžio 15 d. ir 2001 m. rugsėjo 12 d. Sprendimus, susijusius su kilmės vietos nuoroda „Champagne“. Taigi, priešingai nei tvirtina *Budvar*, nėra skirtingo vertinimo.

— Dėl neteisėto pasinaudojimo kilmės vietos nuorodos žinomumu ar jo susilpninimo

155 VRDT tvirtina, kad Apeliacinė taryba teisingai atmetė apeliaciją nurodydama, jog *Budvar* „neįrodė, kaip kilmės vietos nuorodų žinomumu, darant prielaidą, kad jis yra, gali būti neteisėtai pasinaudota arba kaip jis gali būti susilpnintas, jeigu (*Anheuser-Busch*) būtų leista naudoti vaizdinį prekių ženklą, kuriame yra žodis BUDWEISER, paraiškoje nurodytoms 16, 21, 25 ir 30 klasių prekėms". (Ginčijamo sprendimo 53 punktas)

156 *Budvar* per jokį procedūros etapą nenurodė jokios faktinės aplinkybės ar argumento, patvirtinančio ieškinio pagrindą, kad dėl nagrinėjamų prekių ženklų naudojimo gali būti neteisėtai pasinaudota kilmės vietos nuorodų žinomumu arba jis gali būti susilpnintas. Taigi Apeliacinė taryba, kuriai privaloma Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalis, nepadarė klaidos atmesdama tokio neteisėto pasinaudojimo arba susilpninimo galimybę.

157 Šiuo atžvilgiu ieškinyje pateikiami argumentai taip pat nepriimtini, nes jie pirmą kartą pateikiami Pirmosios instancijos teisme.

158 Jeigu šie argumentai vis dėl to turėtų būti laikomi priimtinais, VRDT nurodo, jog kilmės vietos nuorodų žinomumu gali būti neteisėtai pasinaudota tuomet, kai ūkio subjektai sąmoningai pasirenka tapačius arba panašius žymenis, kad juos naudotų skirtingoje srityje, siekdami pasinaudoti ankstesnės teisės savininko investicijų dalimi. Ši situacija panaši į nesąžiningą naudojimąsi ankstesnio prekių ženklo geru vardu pagal 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios tarybos direktyvos valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1) 5 straipsnio 2 dalį arba Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 5 dalį.

159 VRDT pripažįsta, kad dėl vaizdinio prekių ženklo, kuriame yra žodžiai „king of beers“, naudojimo bet kokios rūšies prekėms visuomenė teoriškai gali šį ženklą susieti su alumi, nes jame yra žodžiai „king of beers“ ir šis naudojimas visuomenės gali būti suvokiamas kaip netiesiogiai reklamuojantis pagrindinę alaus gamintojos *Anheuser-Busch* veiklą. Taip yra ypač tuomet, kai kalbama apie prašomo įregistruoti vaizdinio prekių ženklo naudojimą 30 klasei priskiriamiems „snacks“, nes šiomis prekėmis gali būti prekiaujama ant barų ir kavinių prekystalių. Todėl jeigu Pirmosios instancijos teismas manytų, kad kilmės vietos nuorodų žinomumas gali būti preziumuojamas, VRDT prašo, kad ši byla būtų grąžinta Apeliacinei tarybai papildomai nagrinėti šiuo klausimu.

160 Dėl kilmės vietos nuorodų žinomumo susilpninimo VRDT nurodo, kad toks susilpninimas gali egzistuoti tuo atveju, kai prekės, kurioms naudojamas žymuo, dėl kurio kilo ginčas, daro įtaką visuomenės suvokimui taip, kad paveikiami kilmės vietos nuorodos įvaizdis ir patrauklumas. Ši situacija panaši į nesąžiningą naudojimąsi ankstesnio prekių ženklo geru vardu pagal Pirmosios direktyvos 89/104 5 straipsnio 2 dalį arba Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 5 dalį.

161 Tačiau šiuo atveju nėra prieštaravimo tarp alaus ir daugelio kitų paraiškoje įregistruoti nurodytų prekių, kuris galėtų paveikti ankstesnių kilmės vietos nuorodų įvaizdį. Be to, mažai tikėtina, kad aptariamų prekių ženklų naudojimas daugeliui paraiškoje įregistruoti nurodytų prekių gali sukelti neigiamų arba nemalonių asociacijų, kurios prieštarautų galimam ankstesnių kilmės vietos nuorodų prestižui.

162 Papildomai VRDT pateikia pastabas dėl 2004 m. gegužės 1 d. įsigaliojusio Čekijos Respublikos Stojimo akto ir dėl Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies pakeitimo.

163 Dėl Čekijos Respublikos Stojimo akto VRDT nurodo, kad nuo 2004 m. gegužės 1 d., t. y. po ginčijamo sprendimo priėmimo pavadinimai „Ceskobudejovické pivo“ ir „Budejovické pivo“ („Budweiser Bier“) kaip geografinės nuorodos saugomi pagal Reglamentą Nr. 2081/92, nes Stojimo aktas, be kita ko, numato, kad ši apsauga „nedaro žalos alui naudojamiems prekių ženklams arba kitoms stojimo dieną Europos Sąjungoje egzistuojančioms teisėms“.

164 Dėl Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies VRDT nurodo, kad ji buvo pakeista 2004 m. vasario 19 d. Tarybos reglamentu Nr. 422/2004 (OL L 70, p. 1), t. y. po ginčijamo sprendimo priėmimo, kad apimtų Bendrijos teisės aktų saugomas ankstesnes teises.

165 VRDT nuomone, šie pakeitimai neturi daryti įtakos šioje byloje, nes jie buvo padaryti po ginčijamo sprendimo priėmimo. Bet kuriuo atveju VRDT nurodo, kad Reglamento Nr. 2081/92 13 straipsnio 1 dalies a punktas suformuluotas taip, kaip Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnis.

Anheuser-Busch argumentai

166 *Anheuser-Busch*, manydama, jog pagal Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnį reikalaujamas žinomumas būtinas tam, kad prekei, kuri skiriasi nuo prekės, kurios atžvilgiu saugoma kilmės vietos nuoroda, būtų suteikta apsauga, nagrinėja klausimą, ar toks žinomumas egzistuoja šioje byloje.

167 *Anheuser-Busch* nuomone, *Budvar* niekada nepateikė argumentų, kad šiuo metu žinomumas egzistuoja Prancūzijos visuomenėje, ir nepateikė nė vieno šio žinomumo įrodymo. *Anheuser-Busch* priduria, kad nebuvo net užuominų dėl kilmės vietos nuorodų naudojimo Prancūzijoje, ir šiuo atžvilgiu nurodo, kad *Budvar* nepateikė sąskaitų faktūrų, reklamos, lankstinukų, su pardavimais, išlaidomis reklamai, rinkos dalimis arba kilmės vietos nuorodų žinomumu susijusių skaičių.

168 *Budvar* greičiau tvirtino, kad kilmės vietos nuorodoms „būdingas žinomumas" ir kad reikia daryti prielaidą, jog šis žinomumas yra visiškai nepriklausomas nuo geografinio pavadinimo naudojimo Prancūzijoje ir nuo to, kaip jį suvokia vartotojas. Šį tvirtinimą *Budvar* grindė argumentu, kad prancūziškos kilmės vietos nuorodos žinomumas turi būti įrodytas tuo momentu, kai Nacionaliniame kilmės vietos nuorodų institute prašoma jos apsaugos Prancūzijoje.

169 Tačiau, *Anheuser-Busch* nuomone, tokio žinomumo įrodymas reikalaujamas tik prancūziškų kilmės vietos nuorodų apsaugai. Žinomumas Prancūzijoje nereikalaujamas pripažįstant užsienietiškas kilmės vietos nuorodas. Yra šimtai registruotų kilmės vietos nuorodų, galiojančių Prancūzijoje pagal Lisabonos susitarimą, kurios visiškai nežinomos didžiajai Prancūzijos visuomenės daliai. *Anheuser-Busch* nurodo savo 2002 m. vasario 18 d. Apeliacinei tarybai pateiktus paaiškinimus, kurie pridedami prie jos atsakymo į ieškinį Pirmosios instancijos teismui, ir ypač konsultaciją su advokatu Prancūzijoje, kuris yra intelektinės nuosavybės specialistas.

170 Nurodydama *Cour d'appel de Paris* priimtus sprendimus bylose *Habana* ir *Champagne*, *Anheuser-Busch* priduria, jog niekada nebuvo įrodyta, kad šiose bylose nagrinėjamos kilmės vietos nuorodos buvo naudojamos Prancūzijoje ir kad jos įgijo žinomumą Prancūzijos visuomenėje.

171 Dėl šių priežasčių Apeliacinės tarybos išvados ginčijamame sprendime, ypač pateikiamos šio sprendimo 49–53 punktuose, yra teisingos.

172 Be to, *Anheuser-Busch* pažymi, kad Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnis numato sąlygą kilmės vietos nuorodos apsaugai nuo saugomo žodžio naudojimo nepanašioms prekėms, reikalaujančią, kad egzistuotų galimybė neteisėtai pasinaudoti šios kilmės vietos nuorodos žinomumu arba jį susilpninti.

173 *Anheuser-Busch* nuomone, neegzistuojančiu žinomumu negali būti neteisėtai pasinaudota arba jis negali būti susilpnintas Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio prasme. *Budvar* neįrodė jokio neteisėto pasinaudojimo kilmės vietos nuorodomis arba jų susilpninimo.

174 Kalbant apie *Budvar* tvirtinimus dėl tariamo klastingo *Anheuser-Busch* elgesio, jie yra nesvarbūs ir aiškiai pavėluoti. Be to, jie nepagrįsti tinkamomis aplinkybėmis ar įrodymais ir yra paprasčiausiai klaidingi. *Anheuser-Busch* taip pat mano, kad vienos šalies elgesys neturi jokios reikšmės siekiant sužinoti, ar žymens naudojimas sąlygoja potencialią žalą kitam žymeniui arba neteisėtą pasinaudojimą jo žinomumu.

175 Bet kuriuo atveju remdamasi papildomai pateiktais argumentais *Anheuser-Busch* mano, kad *Budvar* protestas turėjo būti atmestas atsižvelgiant į Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalį.

176 Pirmiausia *Anheuser-Busch* nurodo, kad viena iš protesto atmetimą pagrindžiančių priežasčių yra nepakankamas *Budvar* paaiškinimas dėl šioje byloje taikytinos teisės.

Antra, *Anheuser-Busch* nurodo įrodymo dėl naudojimo prekyboje Prancūzijoje prieš pateikiant prekių ženklo paraišką trūkumą. Trečia, *Anheuser-Busch* manymu, *Budvar* nepateikė jokio įrodymo dėl daugiau nei vietinės reikšmės nagrinėjamų žymenų naudojimo. Ketvirta, *Anheuser-Busch* tvirtina, kad nagrinėjamos kilmės vietos nuorodos yra negaliojančios, nes jos neatitinka Lisabonos sutartyje nustatytų pripažinimo sąlygų.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

177 Pirma, manydama, kad Žemės ūkio kodekso L. 642-1 straipsnio ketvirtoji pastraipa taikytina šioje byloje ir kad prekės, kurioms skirtas prašomas įregistruoti vaizdinis prekių ženklas, bei prekės, kurioms skirtos nagrinėjamos kilmės vietos nuorodos, yra skirtingos, Apeliacinė taryba nurodė:

„Nenuginčijama, jog prancūziškos kilmės vietos nuorodos Prancūzijoje saugomos tik tuomet, jei jų žinomumas buvo tinkamai nustatytas <...> (ir) negalima daryti prielaidos, jog pagal Lisabonos susitarimą Prancūzijoje saugomos užsienio kilmės vietos nuorodos yra žinomos Prancūzijoje.“ (Ginčijamo sprendimo 50 punktas)

178 Antra, Apeliacinė taryba patikslino:

„Kai užsienio kilmės vietos nuoroda pagal Lisabonos susitarimą yra saugoma Prancūzijoje, apsauga nepanašių prekių atžvilgiu jai suteikiama tik tuomet, jeigu įrodoma, kad ji yra žinoma Prancūzijoje ir kad dėl jos naudojimo nepanašioms prekėms bus neteisėtai pasinaudota šiuo žinomumu arba jis bus susilpnintas.“ (Ginčijamo sprendimo 51 punktas)

179 Trečia, Apeliacinė taryba konstatavo:

„(*Budvar*) neįrodė ne tik to, kad kilmės vietos nuorodos yra žinomos Prancūzijoje, bet ir to, kaip kilmės vietos nuorodų žinomumu, darant prielaidą, kad jis yra, gali būti neteisėtai pasinaudota arba jis gali būti susilpnintas, jeigu (*Anheuser-Busch*) būtų leista naudoti vaizdinį prekių ženklą, kuriame yra žodis „Budweiser", paraiškoje nurodytoms 16, 21, 25 ir 30 klasių prekėms." (Ginčijamo sprendimo 53 punktas)

180 *Budvar* argumentai, pateikiami vienintelio ieškinio pagrindo antroje dalyje, iš tikrųjų nurodo dvi Apeliacinės tarybos padarytas klaidas.

181 Pirmiausia, *Budvar* iš esmės mano, jog Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje įtvirtintos sąlygos tam, kad, kalbant apie nepanašias prekes, Prancūzijoje būtų suteikta apsauga kitoje valstybėje pagal Lisabonos susitarimą įregistruotoms kilmės vietos nuorodoms, ir ypač būtinybė įrodyti galimybę neteisėtai pasinaudoti minėtų kilmės vietos nuorodų žinomumu arba jį susilpninti, yra griežtesnės už sąlygas, nustatytas Lisabonos susitarime. Todėl geografinis pavadinimas, kuris sudaro pagal Lisabonos susitarimą įregistruotą kilmės vietos nuorodą, yra saugomas neatsižvelgiant į prekes, kurioms skirtas vėlesnis prekių ženklas, nesant būtinybės įrodyti, kad egzistuoja žinomumas arba galimybė neteisėtai pasinaudoti minėtu žinomumu ar jį susilpninti.

182 Šiame kontekste per posėdį *Budvar* patikslino, kad pagal Prancūzijos konstitucijos 55 straipsnį tinkamai ratifikuoti ir patvirtinti sutartys ir susitarimai nuo jų paskelbimo turi aukštesnę galią nei įstatymai, su sąlyga, kad atitinkamą susitarimą arba sutartį taiko kita šalis. Todėl Prancūzijos teisės aktai, priimti anksčiau ar vėliau

nei įsigaliojo šis tekstas, turi būti aiškinami pagal Lisabonos susitarimą. *Budvar* pridūrė, kad ji kritikuoja tai, kaip Prancūzijos teismas taiko Lisabonos susitarimą.

183 Galiausiai *Budvar* tvirtina, kad aptariamų kilmės vietos nuorodų žinomumas gali būti preziumuojamas ir kad galimybė neteisėtai pasinaudoti šiuo žinomumu arba jį susilpninti yra neginčijama.

Dėl Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje įtvirtintų sąlygų atitikties Lisabonos susitarimo nuostatoms nepanašių prekių atžvilgiu

184 Tarp dabartinių Europos Sąjungos narių, Prancūzijos Respublika, Vengrijos Respublika, Italijos Respublika, Portugalijos Respublika, Čekijos Respublika ir Slovakijos Respublika buvo Lisabonos susitarimo šalimis ginčijamo sprendimo priėmimo momentu.

185 Pirma, remiantis Lisabonos susitarimo tekstu reikia nurodyti glaudų ryšį, kuris egzistuoja tarp kilmės vietos nuorodos ir su šia kilmės vietos nuoroda susijusios prekės, ir taip pat iš to išplaukiančią apsaugą. Konkrečiai kalbant, Lisabonos susitarimo šalys įsipareigojo saugoti pagal minėto susitarimo 1 straipsnio 2 dalį kitų valstybių „prekių" kilmės vietos nuorodas. Pagal Lisabonos susitarimo įgyvendinimo reglamento 5 taisyklės 2 dalies iv punktą tarptautinė paraiška įregistruoti kilmės vietos nuorodą pagal minėtą susitarimą turi nurodyti „prekę, kuriai ši kilmės vietos nuoroda yra taikoma".

186 Antra, Lisabonos susitarimo 2 straipsnio 1 dalis numato, kad prekės, kuriai suteikiama kilmės vietos nuoroda, kokybė ar savybės turi būti iš esmės arba išimtinai sietinos su geografine aplinka, kuri apima jai būdingus gamtos ir žmogaus veiklos veiksnius. Be to, Lisabonos susitarimo 3 straipsnyje numatyta apsauga nurodo atvejus, kai registruota kilmės vietos nuoroda yra neleistinai naudojama arba imituojama. Tokiu atveju kilmės vietos nuorodos apsauga nuo bet kokio neleistino naudojimo arba imitavimo taikoma tuo atveju, kai nagrinėjamos prekės yra tapačios arba panašios. Šia apsauga siekiama užtikrinti, kad atitinkamos prekės kokybė ar požymiai, išplaukiantys iš geografinės aplinkos, kuri apima jai būdingus gamtos ir žmogaus veiklos veiksnius, nebūtų neteisėtai pasisavinami arba atkartojami.

187 Trečia, Lisabonos susitarimo 3 straipsnis nurodo, kad apsauga užtikrinama „net ir tuo atveju, jeigu yra nurodoma tikroji produkto kilmė arba jeigu nuoroda yra išversta, arba prie jos rašomi tokie žodžiai kaip „rūšis", „tipas", „metodas", „imitacija" ar panašūs". Šie patikslinimai, atsižvelgiant į vartojamus terminus, prasmę turi tik tuomet, kai nagrinėjamos prekės yra tapačios ar bent jau panašios.

188 Taigi reikia konstatuoti, kad pagal Lisabonos susitarimą suteikiama apsauga taikoma, nepažeidžiant kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje galbūt išplėstos šios apsaugos, kai prekės, kurioms skirta nagrinėjama kilmės vietos nuoroda, ir prekės, kurioms skirtas žymuo, galintis pakenti šiai kilmės vietos nuorodai, yra tapačios arba bent jau panašios.

189 Be to, nekeliant klausimo dėl nagrinėjimo pagal analogiją, reikia nurodyti, jog Bendrijos lygiu Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos, galiojusio faktinių aplinkybių atsiradimo momentu, 13 straipsnio 1 dalies b punkte įtvirtintos nuostatos, panašios į įtvirtintąsias Lisabonos susitarimo 3 straipsnyje, o šio reglamento 13 straipsnio 1 dalies a punkte aiškiai įtvirtintos nuostatos, numatančios, su tam tikromis sąlygomis, Bendrijos lygiu registruotų pavadinimų apsaugą, kai

nagrinėjamos prekės yra nepalyginamos su tomis, kurioms įregistruoti šie pavadinimai.

190 Iš Teisingumo Teismo praktikos, ypač iš 1999 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, Rink. p. I-1301), ir iš generalinio advokato F. G. Jacobs išvados dėl šio sprendimo (Rink. p. I-1304) nematyti, kad Reglamento Nr. 2081/92 13 straipsnio 1 dalies b punktas buvo aiškinamas taip, jog pagal minėtą straipsnį suteikiama apsauga taikoma tuomet, kai nagrinėjamos prekės yra skirtingos, nes pastaroji situacija yra reglamentuojama to paties reglamento 13 straipsnio 1 dalies a punkte.

191 Šiomis aplinkybėmis reikia nurodyti, kad jeigu *Budvar* siūlomas Lisabonos susitarimo aiškinimas, kuriuo siekiama išplėsti kilmės vietos nuorodų apaugą visoms prekėms, neatsižvelgiant į tai, ar jos yra tapačios, panašios ar skirtingos, atitiktų minėto susitarimo rengėjų valią, dėl tokio aiškinimo Reglamento Nr. 2081/92 priėmimo momentu kai kurios valstybės narės, kurios taip pat yra minėto susitarimo šalys, būtų atsidūrusios prieštaringoje situacijoje. Iš tikrųjų, nors Reglamento Nr. 2081/92 13 straipsnio 1 dalies b punkto ir Lisabonos susitarimo 3 straipsnio formuluotės yra beveik tapačios, Bendrijos lygiu arba pagal Lisabonos susitarimą įregistruotų kilmės vietos nuorodų apsauga bendrojoje rinkoje skirtingų prekių atžvilgiu labai smarkiai skiriasi pagal tai, kurios iš minėtų nuostatų yra taikomos.

192 Tačiau aplinkybė, kad pagal Lisabonos susitarimą suteikiama apsauga galioja tik tuomet, kai prekės, kurioms skirta nagrinėjama kilmės vietos nuoroda, ir prekės, kurioms skirtas žymuo, galintis jai pakenkti, yra tapačios arba bent jau panašios, netrukdo tam, kad Lisabonos susitarimo šalys nacionalinėje teisinėje sistemoje galėtų remtis didesne apsauga.

193 Be to, Lisabonos susitarimo 4 straipsnis nurodo, kad minėto susitarimo nuostatos jokiu būdu nepanaikina apsaugos, kuri kiekvienoje atskiroje susitarimo šalyje jau taikoma kilmės vietos nuorodoms pagal kitus tarptautinius dokumentus arba pagal nacionalinės teisės aktus ar teismų praktiką.

194 Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtoji pastraipa, atkartota Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatose, kurias Prancūzijos teismai taiko pagal Lisabonos susitarimą registruotų kilmės vietos nuorodų apsaugai, patenka į šį kontekstą.

195 Numatydamos, kad geografinis pavadinimas, kuris sudaro kilmės vietos nuorodą, arba bet kurią kitą ją primenančią nuorodą, negali būti naudojamas jokiai panašiai prekei, šios nuostatos suteikia pagal Lisabonos susitarimą registruotoms kilmės vietos nuorodoms minėto susitarimo 3 straipsnyje nustatytą apsaugą nuo bet kokio imitavimo arba neteisėto naudojimo. Šiame kontekste, jeigu nagrinėjamos prekės yra tapačios arba panašios, *Budvar* nurodytos kilmės vietos nuorodos, pateikiamos 16 punkte, gali būti saugomos pagal Prancūzijos teisę, nesant būtinybės įrodyti, kad šios kilmės vietos nuorodos yra žinomos Prancūzijos teritorijoje ir kad, *a fortiori*, šiuo žinomumu gali būti neteisėtai pasinaudota arba jis gali būti susilpnintas.

196 Be kita ko, numatydamos, kad geografinis pavadinimas, kuris sudaro kilmės vietos nuorodą, arba bet kuri kita jį primenanti nuoroda, negali būti naudojami jokiai kitai prekei ar paslaugai, kai dėl tokio naudojimo gali būti neteisėtai pasinaudota kilmės vietos nuorodos žinomumu arba jis gali būti susilpnintas, Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatos, atkartotos Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatose, suteikia pagal Lisabonos susitarimą registruotoms kilmės vietos nuorodoms apsaugą, kuri yra didesnė už apsaugą, numatytą minėtame susitarime. Bet kuriuo atveju ši didesnė apsauga taikoma su tam tikromis sąlygomis.

197 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad, priešingai nei iš esmės tvirtina *Budvar*, Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje įtvirtintos sąlygos nepanašių prekių atveju nėra griežtesnės už tas, kurios įtvirtintos Lisabonos susitarime.

198 Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad Tarptautinis PINO biuras, kuris administruoja Lisabonos susitarimą, 2000 m. birželio 8 d. viešame dokumente „Sprendimai, galimi ginčo tarp prekių ženklų ir geografinių pavadinimų bei tarp vienodų geografinių nuorodų atveju“, kurį galima rasti PIMO interneto svetainėje pagal nuorodą SCT/5/3 ir kurį Prekių ženklų, pramoninio dizaino ir geografinių nuorodų teisės nuolatinis komitetas išplatino per penktąją sesiją, nurodo:

„Visi teisėti geografinės nuorodos naudotojai turi teisę uždrausti kitam asmeniui naudoti šią geografinę nuorodą, jeigu prekės, kurioms ji yra naudojama, nėra nurodytos geografinės kilmės. Kaip ir prekių ženklams, geografinėms nuorodoms taikomas „specialumo“ principas, t. y. jos saugomos tik tos rūšies prekių atžvilgiu, kurioms jos iš tikrųjų yra naudojamos, ir „teritorialumo“ principas, t. y. jos saugomos tik konkrečioje teritorijoje ir joms taikomi šioje teritorijoje galiojantys įstatymai ir kiti teisės aktai. Egzistuoja specialumo principo išimtis, kai kalbama apie gerą reputaciją turinčias geografines nuorodas. Šiuo metu PINO administruojamos sutartys arba susitarimas (dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba) nenumato apsaugos išplėtimo šios konkrečios geografinių nuorodų kategorijos atžvilgiu.“ (Dokumento SCT/5/3 20 punktas)

Dėl nagrinėjamų kilmės vietos nuorodų žinomumo Prancūzijos teritorijoje įrodymo nepanašių prekių atžvilgiu

199 Pirmiausia reikia priminti, kaip nurodyta 188 punkte, kad Lisabonos susitarime suteikiama apsauga taikoma tuo atveju, kai nagrinėjamos prekės yra tapačios arba panašios.

200 Antra, reikia konstatuoti, kad byloje T-57/04 nagrinėjamos prekės, t. y. 16, 21, 25, 30 klasių prekės, kurioms skirtas prašomas įregistruoti vaizdinis prekių ženklas, byloje T-71/04 nagrinėjamos 32 klasės prekės bei 32 klasės prekės, kurioms skirtos Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies atžvilgiu *Budvar* nurodytos kilmės vietos nuorodos, yra skirtingos. Nė viena ginčo šalis neginčijo šios faktinės aplinkybės, kurią, be kita ko, nurodė Apeliacinė taryba.

201 Trečia, pagal Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatas, atkartotas Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje, kurias Prancūzijos teismai taiko pagal Lisabonos susitarimą registruotų kilmės vietos nuorodų apsaugai, geografinis pavadinimas, sudarantis kilmės vietos nuorodą, arba bet kuri kita jį primenanti nuoroda negali būti naudojama jokiai kitai prekei ar paslaugai, kai dėl tokio naudojimo gali būti neteisėtai pasinaudota kilmės vietos nuorodos žinomumu ar jis susilpnintas. Kaip nurodyta 196 punkte, ši nuostata leidžia pagal Lisabonos susitarimą registruotoms kilmės vietos nuorodoms suteikti apsaugą, kuri yra didesnė už minėtame susitarime numatytą apsaugą.

202 Ketvirta, tokiu atveju remiantis teritorialumo principu kilmės vietos nuorodų apsaugą reglamentuoja valstybės, kurioje prašoma apsaugos, teisė (1992 m. lapkričio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Exportur*, C-3/91, Rink. p. I-5529, 12 punktas). Taigi šią apsaugą lemia šios valstybės teisė atsižvelgiant į ten svarbias faktines aplinkybes.

203 Penkta, reikia nurodyti, kad kilmės vietos nuorodų žinomumas priklauso nuo įvaizdžio, kurį jos turi vartotojų požiūriu. Šis įvaizdis iš esmės priklauso nuo konkrečių savybių ir apskritai nuo prekės kokybės. Pastaroji galutinai pagrindžia prekės žinomumą, kuris gali būti didesnis arba mažesnis.

204 Iš šių aplinkybių matyti, kad Apeliacinė taryba nesuklydo nuspręsdama, jog *Budvar* turėjo pateikti įrodymą dėl nagrinėjamų kilmės vietos nuorodų žinomumo Prancūzijos teritorijoje. Šis įrodymas kaip tik turėjo leisti nustatyti įvaizdį, kurį nagrinėjamos kilmės vietos nuorodos turi prancūzų vartotojų požiūriu.

205 Apeliacinė taryba konstatavo, kad *Budvar* nepateikė tokio žinomumo Prancūzijos teritorijoje įrodymo. *Budvar* Pirmosios instancijos teisme, ypač savo ieškinyje, neginčijo šiuo klausimu Apeliacinės tarybos nustatytų faktinių aplinkybių. *Budvar* tvirtina, kad nagrinėjamų kilmės vietos nuorodų žinomumas gali būti preziumuojamas pagal Prancūzijos teisės aktų nuostatas arba remiantis pagal Lisabonos susitarimą atlikta registracija.

206 Reikia nurodyti, kad *Budvar* nurodomos žinomumo prezumpcijos neturi būti laikomos objektyviomis aplinkybėmis, leidžiančiomis tinkamai suvokti nagrinėjamų kilmės vietos nuorodų žinomumą Prancūzijos teritorijoje ar prireikus nustatyti jo mastą.

207 Šiuo atžvilgiu svarbu pažymėti, kad 106 punkte minėtame sprendime *Habana Cour d'appel de Paris* patikslino, jog buvo „neginčytina ir remiantis pateiktais dokumentais (būtent knygos *La grande histoire du cigare* ištrauka bei įvairiais spaudos straipsniais) aiškiai nustatyta, kad iš Kubos kilęs Havanos cigaras yra išskirtinai gerai žinomas ir visuotinai laikomas vienu geriausiu pasaulyje". Iš to išplaukia, kad *Cour d'appel de Paris*, siekdamas šiuo atveju patikrinti, ar Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje, atkartojančioje Žemės ūkio kodekso L. 641-2 ketvirtosios pastraipos nuostatas, įtvirtintos sąlygos yra įvykdytos, rėmėsi objektyviomis faktinėmis aplinkybėmis ir nedarė prielaidos dėl šioje byloje nagrinėjamų kilmės vietos nuorodų žinomumo. Šios objektyvios faktinės aplinkybės leido jam konstatuoti, kad nagrinėjamų kilmės vietos nuorodų žinomumas yra

„išskirtinis“ ir, be kita ko, manyti, jog neteisėtas pasinaudojimas tokios svarbios ir „prestižinės“ kilmės vietos nuorodos žinomumu gali lemti jos susilpnėjimą, ypač Prancūzijoje.

208 Konkrečiai klabant apie *Budvar* nurodytas Prancūzijos teisės nuostatas reikia konstatuoti, kad Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio antroji pastraipa neleidžia daryti prielaidos dėl nagrinėjamų kilmės vietos nuorodų žinomumo Prancūzijos teritorijoje. Ši nuostata nurodo: „Toliau nustatytomis sąlygomis (neperdirbti arba perdirbti žemės ūkio arba maisto produktai) gali turėti registruotą kilmės vietos nuorodą, jeigu jie atitinka Vartotojų kodekso L. 115-1 straipsnio nuostatas, tinkamai nustatytas jų žinomumas ir dėl jų vykdoma leidimų išdavimo procedūra“. Kaip teisingai nurodo Apeliacinė taryba iš esmės ši nuostata netaikoma pagal Lisabonos susitarimą registruotoms kilmės vietos nuorodoms, o yra susijusi su „registruotos kilmės vietos nuorodos“ suteikimo procedūra Prancūzijoje. Todėl iš šios nuostatos neišplaukia jokia pagal Lisabonos susitarimą registruotų kilmės vietos nuorodų žinomumo Prancūzijos teritorijoje prezumpcija.

209 Šios išvados nekeičia aplinkybė, jog Prancūzijos teismai taiko, be kita ko, Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatas, atkartojančias Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatas, kad suteiktų didesnę apsaugą pagal Lisabonos susitarimą registruotoms kilmės vietos nuorodoms, kai nagrinėjamos prekės yra skirtingos. Reikia skirti kilmės vietos nuorodų pripažinimo sąlygas nuo jų apsaugos pagal Prancūzijos teisę sąlygų. Todėl, net jeigu Prancūzijos teismai suteikia pagal Lisabonos susitarimą registruotoms kilmės vietos nuorodoms didesnę apsaugą už tą, kuri numatyta minėtame susitarime, pagal Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatas, atkartotas Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje, tai nereiškia, kad šios kilmės vietos nuorodos turi žinomumo prezumpciją remiantis pripažinimo

procedūra, kuri taikoma Prancūzijoje registruotoms kilmės vietos nuorodoms. Be to, būtina pažymėti, kad tokia žinomumo prezumpcija, grindžiama Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio antrąja pastraipa, neišplaukia iš pateiktų dokumentų, ypač iš 106 punkte minėto *Cour d'appel de Paris* sprendimo *Habana*.

210 Kalbant apie Lisabonos susitarimo nuostatas, jos taip pat neleidžia daryti prielaidos dėl *Budvar* nurodytų kilmės vietos nuorodų žinomumo Prancūzijos teritorijoje. Pirmiausia reikia priminti, kaip buvo nurodyta 188 punkte, kad minėtame susitarime suteikiama apsauga netaikoma tokiais atvejais, kai, kaip ir šiuo atveju, nagrinėjamos prekės yra skirtingos. Todėl Lisabonos susitarimas negali daryti įtakos nagrinėjamų kilmės vietos nuorodų žinomumo Prancūzijos teritorijoje įrodymui skirtingų prekių atžvilgiu. Be to, faktiniu požiūriu reikia nurodyti, kad net jeigu Lisabonos susitarimo 2 straipsnis nurodo, jog „kilmės šalis yra ta šalis, kurios pavadinimas, arba šalis, kurioje yra regionas arba vietovė, kurių pavadinimas sudaro kilmės vietos nuorodą, dėl kurios produktas yra žinomas", dėl šios nuostatos negalima daryti išvados, kad pagal Lisabonos susitarimą registruotos kilmės vietos nuorodos yra žinomos kiekvienos minėto susitarimo šalies teritorijoje.

211 Iš viso to matyti, kad Apeliacinė taryba nesuklydo nuspręsdama, kad *Budvar* neįrodė, jog kilmės vietos nuorodos yra žinomos Prancūzijoje ir kad todėl trūksta vieno iš požymių, patenkančių į Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatomis, atkartotomis Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje, suteikiamos apsaugos taikymo sritį.

212 Ypač reikia nurodyti, jog Apeliacinė taryba ne tik konstatavo, kad *Budvar* neįrodė, jog nagrinėjamos kilmės vietos nuorodos yra žinomos Prancūzijos teritorijoje, bet ir pridūrė, jog *Budvar* nepavyko įrodyti, kaip kilmės vietos nuorodų žinomumu, darant prielaidą, kad jis yra, gali būti neteisėtai pasinaudota arba jis susilpnintas, jeigu (*Anheuser-Busch*) būtų leista naudoti vaizdinį prekių ženklą, kuriame yra žodis

„Budweiser“, paraiškoje nurodytoms 16, 21, 25 ir 30 klasių prekėms (ginčijamo sprendimo 53 punktas).

213 Reikia pažymėti, kad Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatos, atkartotos Vartotojų kodekso L. 115-5 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje, patikslina, jog geografinis pavadinimas, kuris sudaro kilmės vietos nuorodą, arba bet kuri kita jį primenanti nuoroda negali būti naudojami „jokiai kitai prekei ar paslaugai“, kai „dėl tokio naudojimo“ gali būti neteisėtai pasinaudota kilmės vietos nuorodos žinomumu arba jis susilpnintas. Taigi būtent dėl geografinio pavadinimo, kuris sudaro konkrečios „prekės“ ar „paslaugos“ kilmės vietos nuorodą, naudojimo turi būti galima neteisėtai pasinaudoti kilmės vietos nuorodos žinomumu arba jį susilpninti. Į šią prekę ar paslaugą būtinai atsižvelgiama vertinant galimybę neteisėtai pasinaudoti kilmės vietos nuorodos žinomumu arba jį susilpninti.

214 Šį aiškinimą patvirtina Prancūzijos teismų praktika, ypač *Cour d'appel de Paris* sprendimas *Habana* (minėtas 106 punkte).

215 Šiame sprendime *Cour d'appel de Paris* konstatavo:

„Bendrovė *Aramis* išleido į rinką ir platina vyriškus kvepalus „havana“ <...>; flakonas <...> dėl savo pailgos, pilku metaliniu kamšteliu papuoštos formos primena degantį cigarą <...>

Neginčijama, kad naujų kvepalų išleidimas susijęs su didele finansine rizika ir kad siekiant ją sumažinti reikia suvilioti kvapo nežinančią visuomenę sukuriant jos vaizduotėje įvaizdį, ypač patrauklų dėl jo keliamų asociacijų <...>

Žodžio „havana“ pasirinkimas vyrams skirtų prabangių kvepalų reklamai yra visiškai neatsitiktinis ir parodo bendrovės apsisprendimą vartoti šį žodį dėl jo keliamų ypač stiprių asociacijų, taip sukuriant prestižinį, geismingą ir gero skonio įvaizdį, kuris siejasi su Havanos cigarais ir iškyla iš dūmų spiralės <...>“

216 Iš to matyti, kad *Cour d'appel de Paris* labiausiai rėmėsi preke, susijusia su geografinio pavadinimo, kuris sudaro nagrinėjamą kilmės vietos nuorodą, naudojimu, kad padarytų išvadą, jog šios kilmės vietos nuorodos žinomumas gali būti pakeistas arba susilpnintas.

217 Tokio požiūrio laikėsi Prancūzijos teismai prancūziškų registruotų kilmės vietos nuorodų apsaugos atžvilgiu. *Cour d'appel de Paris* savo 1993 m. gruodžio 15 d. Sprendime, susijusiame su registruotos kilmės vietos nuorodos „Champagne“ apsauga, kurį *Budvar* taip pat pateikė VRDT instancijoms, patikslino, jog „pasirinkdamos pavadinimą „Champagne“ naujai išleidžiamiems prabangiems kvepalams, pasirinkdamos pateikimo formą, primenančią šio vyno butelių kamštį, ir reklamoje naudodamos šio žodžio sukurtą įvaizdį bei sukeliamus skonio, džiaugsmo ir šventės pojūčius apeliantės norėjo sukurti patrauklų įspūdį, pasisavintą iš ginčijamos kilmės vietos nuorodos prestižo“.

218 Šiuo atveju reikia konstatuoti, jog *Budvar* VRDT instancijose ir ypač Apeliacinėje tarnyboje nepateikė argumentų, kuriais būtų siekiama įrodyti, kad nagrinėjamo

geografinio pavadinimo naudojimas būtent 16, 21, 25 ir 30 klasėms priskiriamoms prekėms, kurioms skirtas prašomas įregistruoti vaizdinis prekių ženklas, gali pakeisti arba susilpninti susijusių kilmės vietos nuorodų žinomumą, darant prielaidą, kad jis yra nustatytas Prancūzijos teritorijoje. Reikia pridurti, kad kadangi tai yra vien tik spėliojimais pagrįstas klausimas, *Budvar* turėjo pakankamai patikslinti savo prašymą, kad VRDT galėtų priimti sprendimą dėl jos reikalavimų.

219 Dėl visų šių priežasčių *Budvar* nurodyto vienintelio pagrindo antra dalis turi būti atmesta.

220 Todėl, nesant reikalo priimti sprendimo dėl papildomai pateiktų *Anheuser-Busch* argumentų, reikia atmesti visą *Budvar* ieškinį. Be to, kalbant apie *Anheuser-Busch* pateiktus papildomus argumentus, kadangi jie turi būti laikomi Procedūros reglamento 134 straipsnio 2 dalimi grindžiamu savarankišku pagrindu, reikia nurodyti, jog šis pagrindas yra nesuderinamas su pačios įstojusios į bylą šalies reikalavimais ir todėl turi būti atmestas (žr. šiuo atžvilgiu 2006 m. lapkričio 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Jabones Pardo prieš VRDT – Quimi Romar (YUKI)*, T-278/04, Rink. p. II-90*, 44 ir 45 punktus). Iš tikrųjų *Anheuser-Busch* pateiktais papildomais argumentais iš esmės siekiama užginčyti tam tikrus Apeliacinės tarybos nurodytus faktinius ir teisinius aspektus. Tačiau *Anheuser-Busch* nereikalavo panaikinti arba pakeisti ginčijamo sprendimo pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 3 dalį.

II — *Byla* T-71/04

221 2007 m. gegužės 8 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai adresuotu laišku *Anheuser-Busch* pranešė Pirmosios instancijos teismui apie tai, kad atsiėmė savo Bendrijos prekių ženklo paraišką 32 klasei priskiriamų prekių atžvilgiu. *Anheuser-Busch* pateikė paraiškos įregistruoti atsiėmimo dokumento, 2007 m. gegužės 8 d. perduoto VRDT, kopiją.

222 Kadangi ieškinio dalykas byloje T-71/04 susijęs būtent su prašomo prekių ženklo įregistravimu 32 klasės prekėms, *Anheuser-Busch* mano, jog nėra reikalo tęsti proceso Pirmosios instancijos teisme.

223 Kalbant apie bylinėjimosi išlaidas, *Anheuser-Busch* patiki Pirmosios instancijos teismui priimti tinkamą sprendimą šiuo klausimu.

224 2007 m. gegužės 14 d. Nutartimi nutaręs iš naujo pradėti žodinę proceso dalį, Pirmosios instancijos teismas paprašė VRDT ir *Budvar* pateikti pastabas dėl *Anheuser-Busch* prašymo nepriimti sprendimo. Minėtos pastabos buvo pateiktos per nustatytą terminą.

225 2007 m. gegužės 16 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai adresuotu laišku VRDT patvirtino, kad Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo atsiimta 32 klasei priskiriamų prekių atžvilgiu, ir nurodė, jog nebėra reikalo priimti sprendimo byloje T-71/04. VRDT prašo Pirmosios instancijos teismo nepriteisti iš jos bylinėjimosi išlaidų.

226 2007 m. gegužės 22 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai adresuotu laišku *Budvar* pranešė, kad jai žinoma apie Bendrijos prekių ženklo paraiškos atsiėmimą 32 klasei priskiriamų prekių atžvilgiu, ir paprašė Pirmosios instancijos teismą priimti sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų.

227 Žodinė proceso dalis iš naujo buvo baigta 2007 m. gegužės 24 dieną.

228 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 113 straipsnį šiuo atveju pakanka konstatuoti, jog dėl paraiškos įregistruoti atsiėmimo 32 klasei priskiriamų prekių atžvilgiu ieškinys byloje T-71/04 nebeturi dalyko. Todėl nebėra reikalo priimti sprendimo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

I — *Byla T-57/04*

229 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė.

230 Kadangi *Budvar* pralaimėjo bylą T-57/04, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT ir *Anheuser-Busch* pateiktus reikalavimus.

II — *Byla T-71/04*

231 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 6 dalį, jeigu byloje nereikia priimti sprendimo, Pirmosios instancijos teismas bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia savo nuožiūra.

232 Šiuo atveju Pirmosios instancijos teismas daro išvadą, kad, atsižvelgiant į aplinkybes, bylinėjimosi išlaidas turi padengti *Anheuser-Busch*.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Byloje T-57/04 **:**

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš *Budějovický Budvar, národní podnik* bylinėjimosi išlaidas.

2. Byloje T-71/04 **:**

— nebėra reikalo priimti sprendimo,

— priteisti iš *Anheuser-Busch, Inc.* bylinėjimosi išlaidas.

Vilaras Martins Ribeiro Dehousse

Šváby Jürimäe

Paskelbta 2007 m. birželio 12 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris Pirmininkas

E. Coulon M. Vilaras

Turinys

Teisės aktai ..... II - 1835

I – Tarptautinė teisė ..... II - 1835

II – Bendrijos teisė ..... II - 1838

III – Nacionalinė teisė ..... II - 1842

Ginčo aplinkybės ..... II - 1845

I – *Anheuser-Busch* pateikta Bendrijos prekių ženklo paraiška ..... II - 1845

II – Protestas, pareikštas dėl Bendrijos prekių ženklo paraiškos ..... II - 1847

III – Protestų skyriaus sprendimas ..... II - 1850

IV – VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimai ..... II - 1851

Šalių reikalavimai ..... II - 1854

I – Byla T-57/04 ..... II - 1854

II – Byla T-71/04 ..... II - 1855

Dėl teisės ..... II - 1856

I – Byla T-57/04 ..... II - 1856

A – Dėl antrojo *Budvar* reikalavimo priimtinumo ..... II - 1856

B – Dėl esmės ..... II - 1857

1. Dėl pirmos dalies, susijusios su Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos netaikomumu ..... II - 1859

a) Šalių argumentai ..... II - 1859

Budvar argumentai ..... II - 1859

VRDT argumentai ..... II - 1862

Anheuser-Busch argumentai ..... II - 1866

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 1869

2. Dėl papildomai nurodytos antros dalies, susijusios su Apeliacinės tarybos klaidingu Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtosios pastraipos taikymu ..... II - 1877

a) Šalių argumentai ..... II - 1877

Budvar argumentai ..... II - 1877

VRDT argumentai ..... II - 1882

— Dėl būtinybės įrodyti kilmės vietos nuorodos žinomumą .. II - 1882

— Dėl neteisėto pasinaudojimo kilmės vietos nuorodos žinomumu ar jo susilpninimo ..... II - 1887

Anheuser-Busch argumentai ..... II - 1889

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 1892

Dėl Žemės ūkio kodekso L. 641-2 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje įtvirtintų sąlygų atitikties Lisabonos susitarimo nuostatoms nepanašių prekių atžvilgiu ..... II - 1894

Dėl nagrinėjamų kilmės vietos nuorodų žinomumo Prancūzijos teritorijoje įrodymo nepanašių prekių atžvilgiu ..... II - 1898

II – Byla T-71/04 ..... II - 1905

Dėl bylinėjimosi išlaidų ..... II - 1907

I – Byla T-57/04 ..... II - 1907

II – Byla T-71/04 ..... II - 1907